

೨೪-೩೯ನೇ ಕಾವ್ಯ ಸೈಲ್ಕ್ರಿಸಿದ

ಜಿತಾರಿ ಮಹಾರಾಜನ ಕಥೆ ||೧೬||

ಜಂಬುದ್ವಿಪದ ಭರತಾಯುಖಿಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಗ್ರದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಭ್ರಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾಳನುವಂತಹ ಗಗನಚಂಬಿತ ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳಿಂದಲೂ ಬಗೆಗೆಯ ಕಲಾ ಕೌಶಲ್ಯಾಂದರ್ಶಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಮಹಡಿಯ ನುಸೆಗಳಿಂದಲೂ ಮೇರಿಯಾತ್ಮಿದ್ದ ಶಕಾರಿಪುರವೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ಮಹಾ ವಿಷಣು ಪಂಡಿತ ಸಮಾಹದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನೂ, ಪಡ್ಡಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಪರಾಕ್ರಮಾಲಿಯೂ ಶ್ರೀವೃಂಧಾದ ಶತ್ರುರಾಜರುಗಳಿಂದ ಜಯಿಸಲಸಕ್ಕಾದ ಚತುರಂಗಬಲದೊಡೆಯಾನೂ ಆದ “ಜಿತಾರಿ” ಎಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ಪ್ರಜಾವಶ್ವಲನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಿತಾರಿ ಮಹಾರಾಜನು ಜಲಕ್ರಿಡಾಸಕ್ತರಾದ ಪುರಜನ, ಪರಿಜನ ಸಹಿತ, ಸಗರದ ಸಮಾಧದ ಉದ್ಘಾಟನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ನಾನಾಬಗೆಯ ಗಗನ ಚಂಬಿತ ಪ್ರೇಗಳಿಂದಲೂ, ಲತಾವಂಟಿ ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಶೋಭಿತವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಲ ಪ್ರಾಣಾಲಂಕೃತವಾಗಿ ಶುಭ್ರವಾದ ನೀರಿನಿಂದತುಂಬಿ ನಯನವನೋಹರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಪೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದುಕಾವದ ಚೆಳುವಿನನೋಟಿದ ಚಿತ್ರಾಕರ್ಣಕ ಸುಂದರವದನಾರೆವಿಂದದ ರಾಣಿಯರ ಸಮಾಹದೊಡನೆ ಜಲಕ್ರಿಡಿಯಾದುತ್ತ ನಿನಿಧಿ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ತನ್ನಮನದನ್ಯೇಯಾರಂದ ಏರಜಲ್ಪಿ ನೀರಿನ ಆಫಾತಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಿಸದೆ, ವಿನೋದಭಾವನೆಯು ಸರ್ವ ಸಲ್ಲಾಪಗಳಿಂದ ಆಬಿವಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಕಾಶಗಾಣಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಂತರದೇವನು ಭೂಜರರು ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾಗಿ ಜಲಕ್ರಿಡಿಯಾದುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ವಿಕಾರಪರವಶನಾಗಿ ಜಲಕ್ರಿಡಿಯಾಗಿ ಜಲಕ್ರಿಡಿಯಾದುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವ ಸಲ್ಲಾಪಗಳಿನರಾಗಿದ್ದ ನಯನವನೋಹರವಾದ ರಾಣಿವಾಸದವರನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ವೈಕ್ರಿ

ಯಕ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ವಿಷಾದ ನಿದ್ರಾಭಯ ಚಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸರಸ ದಲ್ಲಿ ವಿರಜನನ್ನುಂಟಿಮಾಡಿದನು.

ಗ್ರಹದೋಷಪೂರಿತ ನಿಸ್ತೇಜತೀಯಿಂದ ಪರಿಹಿಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಿರಾಪರಾಧಿ ಸತಿವಾಳಿಯರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ದೇವತೆ ಗುಣಕ್ಕೆ ಶೋಭಿಸುವಿಲ್ಲವಿನಂದು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವಿಷಿತೋವಾಯಗಳಿಂದ ದೇವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ರಾಜನ ಪ್ರಗಢಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಆಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಘಸಮೀಕ್ತ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಶಾಂತಿಕ್ರಿತ್ರ ಮುನಿಗಳು ಆಗಮಿಸಿದರು. ಪದ್ಮಾಂಸ ಶ್ರೀಷ್ವರ್ಮ, ಭೃವಂಜಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರೂ, ಭಕ್ತವಶ್ವಲರೂ, ಸಂಸಾರಿಜ್ಞವಿಗಳ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಪಂತ್ಯೋಪದೇಶಾಮ್ರತದಿಂದ ಪುನಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರೂ ಆದ ಜನ ಮುನಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನಿರತ ರಾಜನು ಶಾಂತಕ್ರಿತ್ರ ಮುನಿಗಳ ಸಮಾಷಕ್ಯ ಬಂದು, ಸಾಷ್ವಾಂಗವೆರಗಿ ಒಲಕ್ಕೆಡಾ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಳಿತುಕೊವಾಗಿ ನಿನೇರಿಸಿ ತನ್ನರಾಣಿಯರು ಪರಿವಾರ ಸಮೀಕ್ತ ಅಸುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ದುಸ್ಪ ದೇವನ ಉಪಟಿಳವನ್ನು ಪರಿಹಂಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ನವ್ವನಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ಮೂರೂ ಆಕ್ಷಿಜಣಾ ಸಿಗಳೂ ಆದ ಮುನಿಗಳು ಶಾಂತವುಂತುಪೂರಿತವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುವುದಿಂದ ಬಿಡಿಸಲಾಧ್ಯವಾದ ದೇವನನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರೂ ಇವ್ಯಾ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ವಾಸಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಾಜಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಕಾವ್ಯಸೈನಿಕ್ತುದ ಮಾಹಿನೆಯಿಂದ ದುರ್ಘರವಾದ ಸರ್ವತಾಕಾರ ಕಾಡಿಚ್ಚಿನಂತರು ನೋಹವಾಕವೇ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತಿರುವವಾಗಿ, ಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿಗ ಸಮಾನವಾದ ಯಕ್ಷನ ಉಪಟಿಳವು ನಾಕೊಗುವುದೇನಾಕ್ಷಯ ! ಎಂದು ತಿಳಿದು ಹಷಿತರಾಗಿ ರಾಜನೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ಪ್ರಜಾಕೈಪಿಯೂ ಜೈನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟು ಜೈನಮತಾವಿಲಂಬಿಗಳಾದರು.

ಕಾವ್ಯ - ತುಭ್ಯನ್ನಮಸ್ತಿಭುವನಾಕಿರಹರಾಯ ನಾಭ |
 ತುಭ್ಯನ್ನಮಃ ಕ್ಷಿತಿತಲಾಮುಳಭೂಷಣಾಯ ||
 ತುಭ್ಯನ್ನಮಸ್ತಿಜಗತಃ ಪರಮೇಶ್ವರಾಯ |
 ತುಭ್ಯನ್ನಮೋ ಜನಭಮೋದಧಿಕೋಷಣಾಯ ||೨೪||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀ ಅಹಂ ಇವೋ ತತ್ತ್ವಾಂ ||

ಪುಷ್ಟಿ - ಓಂ ಸಮೋ ಓಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಓಂ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ಹರಜನಾಂತ
ವ್ಯವಹಾರೇ ಜಯಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾತಾ

ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಸಿದರೆ ಸರ್ವ
ಕಾರ್ಯವು ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಗಾರ ಚೀಳು ಅಥವ ತಾಮ್ರದ
ತಗಡಿನ ಯಂತ್ರವಿದ್ವರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರೇಚಿಸಿ ಇಂದ ವಾರದ ವರೀಗೆ
ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಜವವಾಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕಳ್ಳರು
ಸುಂದರು ಬಂದಾಗ್ಯಾ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಕತ್ತಲೆಯು ನಾತ
ವಾಗುವಹಾಗೆ ಕಳ್ಳರು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೩೬) — ಎಲ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಮೂರು
ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನಿನಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಮೂರುಲೋಕದ ಸರ್ವಾಸ್ತರನಾಗಿದ್ದ ದೀಂದ
ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸಾರವನೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಒಣ
ಗಿಸಲು ನೀನು ನಮಾರ್ಥನೆಂದು ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ ||೨೫||

ಇನೇ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಿ ಘಲ ಪದೆದ

ಧನಮಿತ್ರ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯ ಕಥೆ ||೧೬||

ಭರತಭಂಡದ ನಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಿಳಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ ಕರ್ಮಫಲರೂ
ಪನಾದ ದಿರಿದ್ರತ್ವದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತದ್ದ ಧನಮಿತ್ರನೆಂಬ ವೈಕ್ಯನು ವಾಸ
ವಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ನಗರಕೆ ಆಗಂತುಕರಾಗಿ ಆಗ
ಮಿಸಿದ ಗುಣಸೇನ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನಗ್ರಿದು ಆತ್ಮಂತ ವಿನಯ ಭಕ್ತಿ
ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುನಿಗಳ ದಿವ್ಯಚರಣಕ್ರಮಲಗಳಗೆಗೆಗಿ, ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರು
ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು.

ಜೀವದಯನಾಂತರಿಕರಾಭರಿತರಾದ ಗುಣಸೇನ ಮುನಿಗಳು ನುನಕರ
ಗಿದರಾಗಿ, “ಎಲ್ಲೆ ಭಾವಿ ! ನೀನು ಸ್ವಾ ಸ್ವೀ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಲಿತ
ನಾಗದೆ, ಪರಸ್ಮೀಯರನ್ನು ಮಾತ್ರಾ ಸಮಾನರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸ್ವಾದಾರಸಂತೋಷ
ಪ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ ಕುದಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ವ
ಪಾರತಿಕಾಲ ಶ್ರೀ ಮಂಜುಷ್ಠಿಧರಂಕರರ ಚೈತಾಲಯಿಕೈ ಹೋಗಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕ್ರಾಂತಿ ಭಾವದಿಂದ ಜಿನೀಶ್ವರನನ್ನು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಕಾವ್ಯ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಣಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ದಾಂಪ್ರಯ ದಾರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗು
ತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಧನಮಿತ್ರನು ಕಷ್ಟ ವಿವಾರ
ಸೋಧಾಯವಾದ ಪ್ರತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಆರುತಿಂಗಳು ಕಳ್ಳಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿದಿನ ಘಲದಿಂದ ಧನಮಿತ್ರನಾಗಿ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದನು.
ಇವನ ಮಹಿಮೆಯು ಕೀರ್ತಿಯು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಮಂಟಿಲು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ದೇವತೆಯು ಇವನ ಕೀಲ ಪ್ರತವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
ಬಂದು ರೂಪ ಯಾವನ ಸೌಭಾಗ್ಯಾಲಂಕಾರದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ,
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಥನಾದ್ವಿವ್ಯಗಳಿಂದ ಜಿನಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದ ಧನಮಿತ್ರ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದವಳಾಗಿ, ತನ್ನ ಭತ್ತಾಕರ್ಣ
ನಯಿನ ಮನೋಹರವನ್ನು ವೈಯಾರಗಳ ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ

ಮೃದು ಮಧುರ ವಚನ ಸ್ವರ ಲಾಲಿತ್ಯದಿಂದ “ ಎಲ್ಲೆ ಮದನ ನೋಹನ ವನಾನನಿಯ ಧನವಿಶ್ವನೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಹೊಷ್ಟೆ ಸಿನಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಂಪದವುಂಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕ ಪರಲೋಕಗಳಿಂಬ ಎರಡು ಲೋಕಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಜೀವವೂ ಶರೀರವೂ ಬೇರೆಇವುವುದಿಲ್ಲ, ಜನ ನುಸಿಗಳಿಂದ ಉನದೇಕ ಹೊಂದಿ ನೃಕಾರಕರೆ ಮಾಡಿ ಕಂಗರುತ್ತಿರುವ ದೂರಾಥ ಮಂಗಳಂತೆ, ನೀನು ಪ್ರತಿ ದಿನವು ವ್ಯಾಘರವಾಗಿ ಸ್ವೇತಪಾದಾತ್ಮ ಕಷ್ಟದಂಬಾದ ನಿತ್ಯನಿಯಮಾಗಿ ಇಂದ ಜೈತ್ಯಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಜನಪನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ತುಢು ಮಾರ್ಪಡಿತನ. ನೀನು ನರ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ತೀಕಿಯಾಂದಸ್ವೀಕರಿಸು ಅಂದರೆ ನಾನು ನಿನಗಿ ಬೇಕಾಗುವವಸ್ತು ಸಂಪತ್ತಿ ನಿಂದ ನಿನ್ನವಳಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಅಭಿಭಾವವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಧನವಿಶ್ವ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ಆ ಮಾಯಾವಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡುಗಿದವನಾಗಿ, “ಹೇ ಬಾಪಿಷ್ಠಾದ ನಾರಿಯೇ ನಿನ್ನ ವನಷ್ಟು ಸೈಯಾರ ಗಳ ನೋಸದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡು. ಪರಸ್ಮೀಯರನ್ನು ಬಲಾತ್ಮಕ ಸ್ವರ್ಮಿಷಿದರೆ ಹಂಚವಾಹಾತಾಕಾಗಳ ಪಾವಳಿಂಬಾಗುವುವೆಂದೂ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನೇ ನೋದಲಾದವರು ಪರಸ್ಮೀಸ್ವರ್ಶನಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುರಾತ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ವಿಶ್ವರಾಗರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಜನಮುನಿಗಳು ನನಗಿತ್ತ ಸ್ವಾದಾರಸಂತೋಷ ಪ್ರತಿಪು ಸ್ವರ್ಗ ನೋಕ್ಕುಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದಂಥಾ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಉನದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿ ನಿಯಮಭಂಗದಿಂದ ಜನ್ಮ ಉನ್ನಾಂತರಗಳವರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ನುಭವಿಸಬೇಕಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ದುರ್ಲಭವಾದ ವಿಕ್ರಿಯಾ ಬುದ್ಧಿಯಾಷ್ಟ ತೀಲ ಸ್ತರವನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ ಬಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪ್ರತ್ಯೇಕಾದ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ದೇವಿಯ ದರ್ಶನಗ್ರಿದ ಧನವಿಶ್ವನು ಪ್ರಪಂಚ ಜೀವಿಯು ಎಷ್ಟೋ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಾಗ್ನಿ, ತನಗಭಿಷ್ಣುವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ

ಆಶಿಯಾಷ್ಟವನು ನೀರನ್ನೇ ಯಾಚಿಸುವಂತೆ ನಿದ್ರಾಭಿಲಾಷಿಯು ವಿದ್ವೇಯನ್ನೂ, ಧನಾಭಿಲಾಷಿಯು ಧನವನ್ನೂ ಯಾಚಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ದರಿದ್ರ ನಾಶವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಸುಖಿಸುವ, ವರದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಇವನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಸಾರ ದೇವಿಯು ಸಕಲ ಸಂಪದ ಮುಂದಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ತೋಭಾಲಂಕೃತಪುನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಈ ಮೆಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಧನಾಧ್ಯನೂ, ರಾಜವಾನ್ಯನೂ, ಅಮೋಧವಾದ ತೀಲವರ್ತೋನಾಸನೆಯಿಂದ ಜಗನ್ನಾಷ್ಟ್ಯಾರ್ಥ, ಆಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ವ್ಯಧಿಂಗತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ದಾನ ಪ್ರಜಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಜೈಸತೀಧರ ಸ್ವೇತಪ್ರಗಳ ದರ್ಶನಗ್ರಿಯಾತ್ಮ ಇತರ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಧರ್ಮಸಹಾಯ ಧರ್ಮಾಧರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಪುಣ್ಯಸಂಚಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಿನವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾ “ದಾನಚಂತಾವಾಪೆ” ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಈ - ಕೊಂಡಿ ನಿಸ್ತೂಲೋತ್ತರ ಯದಿ ನಾಮ ಗುಣೀರತೀಷ್ಯ |
ಸ್ತುತಂ ಸಂತ್ರಿತೋ ನಿರವಕಾಶಕಯಾ ಮುನೀಕ ||
ದೋಷ್ಯೇರುಜಾತಿವಿಖಧಾಶ್ರಯಜಾಕಗವ್ಯಃ |
ಸ್ವಾಂತರೇಷಿ ನ ಕದಾಚಿದಪಿಷ್ಟತೋಸಿ ||೨೬||

ಈಂದ್ರಿ - ಒಂ ಷ್ರೀಂ ಅಹಂ ಇವೋ ತತ್ತ್ವವಾಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಒಂ ನಮೋ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿದೇವಿ, ಚಕ್ರಧಾರಿಣ, ಚಕ್ರೇಣ ಅನುಕೂಲಂ ಸಾಧಂಯ, ಕತ್ತಾನುಸ್ಯಾಲಯೇ, ಕತ್ತಾನುಸ್ಯಾಲಯೇ ಸ್ಯಾತಾ ||

ವಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠವಾಡಿ ಬೇಕು ಬಂಗಾರ ಅಥವ ತಾಮ್ರದ ತಗಡಿಸಲ್ಪಿ ಯಂತ್ರಭರೆದು ಪ್ರತಿದಿನ ಶ್ರೀಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಗಂಬ ಸಾರೆ ಜವವಾಡಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಿಷದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಶತ್ರುಭಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ತ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೨೨) — ಹೇ ಭಗವಾನ್ ! ಲೋಕದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತಿಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. || ೨೨ ||

೨೨ನೇ ಕಾಣ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ

ಹರಿಭೂಪತಿ ಮಹಾರಾಜನ ಕಥೆ ||೧೮||

ಭರತಾಯಿಂದ ಗೋದಾವರೀ ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯ ಮಾನವಾದ “ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೆ” ವೆಂಬ ನಗರವಿದ್ದಿತು. ಆ ನಗರದ ಅಧಿವಿಷಯಾದ ಹರಿಭೂಪತಿ ಮಹಾರಾಜನು ಅಧಿಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಸಂತಾನಾಭಿಲಾಷಿಯಾಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೃತವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ “ಮಹಾವರುವಿನಾದ ನೀನು ಸ್ವಾನ ಸಂಘಾತವಂದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದರ್ಭರ್ತಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಾಲಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕಾಲಧಾರಿಯೂ, ಶ್ರೀನೇತ್ರಿಯಾಂತರ ಉತ್ತರನನ್ನು ಉಪಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಪರಪ್ರಸಾದವುಂಟೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಪುರೋಧಿತರು ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜನು ವಿಧಾನಾದಿಗಳಾದ ಪುರೋಧಿತರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ದರ್ಭರ್ತಯಾಗಿ ಜವತಪಾನವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಸಿದಾಗ್ಯೌ ಪುತ್ರಸಂತಾನದ ಸೂಚನೆಯು ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ದೇವತೆಗೆ

ಉಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾದರೆ ಸುದೇವನನ್ನು ಯಾರೂ ಪೂಜಿಸರು ದುವ್ಯದ್ವಿಷಿಂದ ರೋಗಿನಿವಾರಣೆಯಾದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆನ್ನೇದ್ದನನ್ನು ಯಾರು ವಿಷಾರಿಸುವರು ? ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಾಂತಿಯಂತೆ ಆದ ಕನ್ನೆ ಪರಿಸಿತಿಗೆ ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟಿ ಸದ್ಗುರುವಿರತರಾಗಿ ವೀತರಾಗ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂಸಿಂದ್ರರೆಂಬ ಜೈನಮಂಸಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನದ ಅಭಿಭಾವಕೆಯನ್ನು ಅರಿಕೊಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಸಾಫಲ್ಯವಾಗಿವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿದನು. ಮುಸಾರಾಜರು ಸದ್ಗುರುವಿನರಾಗದಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಲು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಶಾಭಾರ್ತಿವಾದದ ಮಾಡಿದರು. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶಾವ್ಯಾತಾನುಸಾರದ ರಾಜನು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ತದೀಕಿತತ್ವರಾಗಿ ಶ್ರೀಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನರು ದಿವಸ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರವಂಹಿಮೆಯಿಂದ ಪುತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂದ ಜಿನಶಾಸನದೇವತೆಯಾದ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಜಾವಷ್ಟುಲನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಪುಷ್ಟವಾಲೆಯನ್ನು ಕೂಟಿಟ್ಟಿ “ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಟವಾಲಕೆಯನ್ನು ರಾಜೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಾಡ ದಂಪತ್ತಿಗಳೇವರೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಶ್ರೀಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕರಣಪೂರ್ವಕ ಶ್ರದ್ಧಾಭಾವನೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರವಾದಿದರೆ ಪುತ್ರ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸ್ವಸಾಫಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು.

ಮಹಾರಾಜನು ಆತಿ ವಿನಯಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಆದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಟವಾಲಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೊಗಿ ತನ್ನ ಆಧಾರಂಗಿಯಾದ ರಾಜೆಯ ಕೊರಳನ್ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ದೇವತೆಯ ಪಂಚನಾನುಸಾರ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಪರಿಸಲು ಮಂತ್ರವಂಹಿಮೆಯಿಂದ ರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಚಿನ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವಾಸ ತುಂಬಲು ರೂಪಲಾವಷ್ಟುಗಳಿಂದ ನಯನ ವಾನೀಕರನಾದ ಪುತ್ರರತ್ನನನ್ನು ಶಂಭ ನಷ್ಟತ್ವ ತಿಥಿ ನಾರದ ಸುಲಗ್ಗುದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಶಂಭ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜನು ಸಂತಂಷ್ಟನಾಗಿ ಬಹು ಸಂಪ್ರಮಾದ ರಾಜ ಮನೋದೇಗಿಂದ ಪುತ್ರೇಶ್ವನ ಸಮಾಜ ರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯಜದಲ್ಲಿದ್ದ ದೀನದಂದ್ರಿಗೆ ಭೂರಿದಾಖಳಿತ್ತು

ಜನಮುನಿಗಳಿಂದುಳಿದೇತಿಸಲಪಟ್ಟ ಧರ್ಮಾರ್ಥನುರಾಗಿಯಾಗಿ, ದಯಾ ಧರ್ಮ ದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಶುತ್ರ ಸಂತಾನವಾದುದನ್ನು ಶ್ರವಣದಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿದೆ ತನ್ನಂತೆ ಸರ್ವರೂ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಪರಳಗೈದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಾರ್ಥ ಇನ್ನು ಇಡೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಧೃತವಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿದನ್ನು.

ಕಾವ್ಯ - ಉಚ್ಛ್ವರತೋಕತರು ಸಂತ್ರಿತಮುನ್ನಯುಂಬ |
ಮಾಭಾತಿರೂಪನುಮಲಂ ಭವತೋ ನಿತಾಂತಂ ||
ಸ್ವಷ್ಟಿನ್ನೇಲ್ಲಸ್ತಿರಳವಸ್ತುತಮೋಽಿತಾಂತಂ |
ಬಂಂಬ ರವೇರಿನಪಯೋರಿರಸಾಕ್ರಾವರ್ತಿ || ೧೪ ||

ಮುದ್ರಿ - ೧೦ ಹ್ರೀಂ ಅರ್ಚಂ ಓಮೋ ಮಹಾತಮಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೋ ಜಯ ವಿಜಯ. ಜ್ಯಂಭಯ ಜ್ಯಂಭಯ,
ಮೋಹಯ, ಮೋಹಯ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪತ್ತಿ ಸೌಖ್ಯಂ ಕುರು
ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ನಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ
ಅಥವ ತಾಮುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು
ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರಗಂತ ಜವ
ಅರ್ಚನೆ, ಮಂತ್ರ ಪುಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯ
ಸಿದ್ಧಿ, ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ಅ) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ಉನ್ನತ ನುತ್ತು
ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಅಶೋಕನ್ವರ್ಣವು ನಿನ್ನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ
ರೂಪವು ಇನ್ನೂ ಉಚ್ಚಲವಾಗಿ ಕಾಣಿತ್ತದೆ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮಾರ್ಪಣ
ಸಮಸ್ತ ಅಂಥಕಾರರಿಂತ ಕಿರಣಗಳು ಮೇಘರಿಂತ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ
ವಾಗಿ ತೋಭಿಸುತ್ತವೆ ||೫||

ಶಾ ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶೈಲಿಸಿದ
ರೂಪಕ್ರಂಡಲೀಯಿಂಬಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ
ಕಥೆ || ೧೯ ||

ಭರತಭೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯರೂಪರುಗಳಿಗೆ ಆದರವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ
ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಾಲಂಕೃತವಾದ ಗುಡಿ ಗೊಪ್ಯರಗಳಿಂದ ಸುತೋಭಾಯ
ಮಾನವಾದ ಧಾರಾನಗರವಂಬ ಪಟ್ಟಣವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು, ಆ ನಗರ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವಣ್ಣಲನ್ನಾ, ದಯಾಧಿಮಿರ್ಯಾ, ಗುಣವಂತನೂ ಅದ
ಭೂತಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು, ವಿನಯ ವತಿಯೂ, ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿಯೂ ಭೂತಾಲ
ನೆಂಬಿಭಕ್ತಿಪಾರಾಯಣೀಯೂ ಆದ ಪ್ರತಿಧೀನೆಂಬಿ ಎಂಬ ಮಹಾರಾಜೀಯಿಂದನೆ
ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ನಯನ
ಮನೋಹರರ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋವನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಾದ ಒರ್ವ ಮಾರ್ಗಳು
ಇದ್ದಳು ಕಾಗೆಯ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿಸೇರಿದ ಕೂರಿಗೆಯೇಽಪಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಕುನುತಾಂಥಕಾರದ, ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೇಯ, ಸಮೀಜನರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ತನ್ನ
ವಿಶುಲ ರಾಜ್ಯಾಂಶಪ್ರಯಾ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಗೆ
ಸಂಪರ್ವಾನರಾದವರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಂಬ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಬಲ
ಬಿದ್ದ ದುರ್ಜನಾದರಣೀಯಜ್ಞಾನಾಭಾಷಿಸದ ಗರ್ವಷ್ಟ್ರೀರಾಗಿ ಕಾಲ
ಕಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನಸ ತನ್ನ ಸಮೀನ್ಯಂದದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯದ ಮೇರಿಗೆ ತನ್ನ
ಸಮೀಕರಿಜನ ಸಮೀಕ ಜಾಲಕ್ರಿಯೋದ್ದೇಯಾದಲ್ಲಿ, ನಗರ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ
ತರುಲತಾ ಮಂಟಪಗಳಿಂದ ತೋಭಿಸುವ ರಾಜೀವಿದ್ಯಾವಂಕ್ಯಾದ್ಯಾ ಕೈರಾಟಿಲು
ವಿಧಾವಾದಿಗಳಾದ ಸ್ವೀಕರಣಾಕರ್ಮಾದವರಿಂದನೆ ಸರಸಬಲಾ ವರ್ಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ
ವಾಗ್ರ ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಿ, ನಿಸಗ್ರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮಹಿಮೆನ್ನು ತೆವ್ಶ
ದಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ವಿಧಿತಾತ್ಮಕರೆಂಬ ಜನ ಮುನಿಗಳನ್ನು

ಕಂಡಳು. ಪರೀಹರಜಯಚಾರಿತ್ಪರೂಪಿತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀಜಿರಾದ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳ ರೂಪಕ್ಕೆ ಜಿಗುಪ್ಪೆಪಟ್ಟಿ ಹೇಯೋಽಾದೇಯರಹಿತಳಾಗಿ, ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿಂದಿ, ಜೀವೈನೂಡಿ, ದಯಾವಂಯರಹಿತಳಾಗಿ ಕಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಮನೋಽಿಕಾರದಸವಿಜನರೀಂದನೆ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ವಿನೋದದಿಂದರಾಜೋಽಧ್ವನಿದ್ವಾಂತಾಲ್ಕೃತ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಮನದಣಿಯೆ ಕ್ರೀಡಿಸಿ ತನ್ನಮನೇಯನ್ನು ಸೇರಿದಳಾ.

ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಸಂಶೋಧಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಷೋಧನ ಖಂಡಿ ಸಂಪನ್ಮೂರಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ನಾನಾಿಧವಾಗಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ, ಕಲ್ಲಿಗಳಿಂದಹೊಡೆದು ಬಂದದ್ದರ ಘಳವಾಗಿ, ಇಂಳ ಸಂದರ್ಭ ನಯನ ಮನೋಹರ ರೂಪವು ನಿಂತಿ ವರ್ಣರಹಿತ ನಿಸ್ತೇಜ ವಕ್ರಮುಖ ಪ್ರಳ್ಯವಳಾಗಿ, ಸರ್ವಜನಗಳಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟಿ ಮಾಡುವ ಕವಾದ ಶರೀರ, ಹಕ್ಕಾದ ನೀತ್ರ, ಬೆಳ್ಳಾಗಾದ ಹುಬ್ಬಿ ಕಣ್ಣಿಗಳು, ಭೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಕೆವಿ ಮೂಗುಗಳಿಂದ ಸದಾ ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಕುಪ್ಪೊಳೆಗ ದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾದಳು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಜ್ಞಾಲೀಯು ತನ್ನ ಸಮಿಂದಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಧುವಂತೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಆಸಕ್ತಿ ನೇದನಾಪರಿಂಬಿತು ಸಮೀಕರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಲಾಲ್ ಕಾಡಿಷ್ಟಿಸಂತೆ ಪಸರಿ, ಅವರನ್ನು ಸಹ ವಿಕಾರ ವರ್ಣರಹಿತ ವಕ್ರಗತಿಯ ಕರೀರಂಗೋಽಪಾಂಗಗ ಉಂದ ನಾನಾಗರ್ಯ ಸಹಿತಕ್ಕವಾದ ನೇದನಾಪರ ದುಃಖ, ದುಮಾನ ಗಳಿಂದ ನರತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಮಿಂದ ಪರಿವಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾಯಿಸಲು ವಸದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿರಾಪರಾಧಿಜನ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಿಂದಿಸಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಕಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದುದರ ಘಳವೇ ಇದೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಾಪ್ರಯ ದುಃಖನಿವಾರಣೆಯು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶಕೊರತು ಬೀರೆಯವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂಬ ಧ್ಯಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೃದಯಳಾಗಿ, ಸಮೀಜನರೀಂದನೆ ಜನಮುನಿಗಳ ವಾಸಸಾಫಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುನಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆಗೆ ಹೇ ಲೋಕೋಽಪಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಭಃನೇ! ಸರ್ವವಾಪ್ಯಾ ದಂರಾಂದಾರ್ದಾ, ಸವಾತಾಭಾವನ್ನೇಂ

ಸದ್ಗುರೋಽಪದೇಶಕರೂ, ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ಮೂಲವೇವ್ಯದ್ದರೂ, ಅದೆತಮ್ಮನ್ನು ಅಜ್ಞಾನ ಕುಮುತಾಂಧಕಾರದ ವಿಕಾರಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವಯೇಳನವಾದಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯದಿಂದ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕೈಪುಸಿ, ಕಾಪಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಒಗ್ಗುಂಡ್ಯಗುರುಗಳು ಮನ ಕರಗಿದವರಾಗಿ “ಎಲ್ಲಿ ಉಪರ್ವಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಾಲಕಿಯೇ! ನೀನು ಏಧಾತ್ಮವನ್ನುಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧದರಕರಸ್ವರೂಪಿಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನುನಾಶಮಾಡುವ ಜಿನಧರ್ಮಾಯ ಇಂಗಿ, ಆ ಧರ್ಮಪ್ರಸಾರವನ್ನುಮಾಡು ಇದರಿಂದ ಸಿಗಳೂ ನಿನ್ನ ಸಮೀಕ ಪರಿವಾರಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಬಂದೊದಗಿರುವ ವ್ಯಾಧಿ ನೇದನಾಸಂಕಟವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಸಿಹಿತಾತ್ಮನ ಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶಾವ್ಯಾತಪಾನಮಾಡಿದ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯು ಜ್ಯೇಂದ್ರಾರ್ಥಸಿಕ ವಿಚಾರ ವಿವರಿಸಿದ ಜ್ಯೇಂದ್ರಾರ್ಥ ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ಪ್ರಸಂಗವನಳಾಗಿ ಹೇ! ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರೇ! ನಾನು ಧರ್ಮಭೇದಗಳನ್ನು, ಸವ್ಯಕ್ತಪ್ರಗಳನ್ನು ವಿಕದವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಪ್ಪೆಸ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜ್ಯೋತಿಂಧನಾಗರದೂ ಉದಾರಾಂತಿರುಣಿಗಳೂ ಆದ ತಾವು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಇಡೀರಿಸುವ ಕೃಪೆದೋರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು” ಇವಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿನಾನುಸಾರ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ “ದೇವ, ಗಂಗಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಲಕ್ಷಣವು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅಥವಾ ಯಾವಾನಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಶಿಫ್ರಯಾಂಟಂಗತ್ವದೋ ಆದೇ ದರ್ಶನವೆಂದು ತಿಳಿ. ಧರ್ಮವು ಮುನಿಗಳು ಆದರಿಸುವ (ಅನಾಗಾರ ಅಥವಾ ಸಾಗಾರ ಧರ್ಮ) ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗ್ರಹಸ್ಥಾರ್ತವಿಂಗಳಾದ ಶ್ರಾವಕರಿಂದಲೂ ಯತ್ನಿಗಳಾದ ಮುನಿಗಳಂದಿಲ್ಲ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮವು ತರತಮಭಾವನೆಯು ಅಣಾವುತ್ತವೆಂದೂ, ಮಾರ್ಚಪನೆಂದೂ ಎರಡೂ

ಪಯಾರ್ಥಯದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸತಕ್ಕುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿ ಶ್ರವಕರುಗಳಾದ ನೀವು ಅಹಿಂಸೆ (ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿದಿರುವುದು) ಸತ್ಯ (ಸಾಧ್ಯವೇಷವೆ ಇರುವುದು), ಅಸ್ತ್ರೀಯ (ಕಷ್ಟಕನ ಮಾಡಿರುವುದು) ಅಬ್ರಹ್ಮ (ಪರಸ್ಮೈನಿವೃತ್ತಿ ಅಥವ ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುದು) ಅಪರಿಗ್ರಹ (ಧನ, ಕರ್ಮ, ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸುತ್ತಿರುವುದು) ಎಂಬ ಪಂಚಾಂಶಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪಂಚಮಹಾ ಸಾರ್ಥಕಾಳಿದೆ ಆಚರಿಸುವ ಶ್ರವಕನನ್ನು ಶಿಳದು ಆಹಾರ, ಅಭಯ, ಭ್ರಿಷಣಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ ದಾಸಗಳಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ದಾಸವನ್ನು ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಸದಾ ದಾಸವಾದ್ದಾಗ್ತಾ, ಅನ್ನ ಪಾನ, ಖಾದ್ಯ, ಲೇಕ್ಯಾಗಳಿಂಬ ಚತುರ್ವಿಧಾ ಆಹಾರಸೇವನೆಯಾ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವನ್ನು ತ್ವಾಗಮಾಡಿ ಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳು, ಜೀನುಂಡಪ್ಪ, ಬಹುದಿನದ ರುಚಿಕರವಾದ ಉಪಿನಕಾರ್ಯ, ಚಮರ್ದ ಚೀಲದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಎಣ್ಣ, ತುಪ್ಪ, ಉಪ್ಪು, ಹಂಗು ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ (ದೇವಪೂಜಾ, ಗುರುವಾಸ್ತಿ, ಸ್ತಾಧ್ಯಾಯ, ಸಂಯಮ, ತಪ, ದಾಸವನೆಂಬ) ಪದಾರ್ಥಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದರೂಪಿ ಶಾಲ ಕ್ಷಯಾವುದೇ ಶ್ರವಕ ಧರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆತ್ಮನ ಮೋಕ್ಷ ದರ್ಶಕವಾದ ಜೈನಧರ್ಮ ಕಾಸ್ತಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯತಃಧಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಪಡಾವಲ್ಯಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವ ಶ್ರಿಕಾಲಿದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕುಭಕರವಾದ ಭಕ್ತಾನುರ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುಖಭಾತೀಧರ್ಮಕರರ ಮೂರ್ತಿಯ ಸಮುತ್ತಳಿದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರೆ ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ರೋಗವು ನಾಕವಾಗುವುದಲ್ಲಿದೆ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಪಡಣ ಪಾಡಿದವರ ರೋಗಗಳಿಲ್ಲಾ ನಾಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಂದು ಮುನಿಗಳು ಜೈನಧರ್ಮವನುತ್ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಸೂತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಜನಮುನಿಗಳ ಧರ್ಮೋವದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಡಾದ ರೂಪಕುಂಡಲಿಯು ಶ್ರವಕವುತ್ತ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ, ಅತಿಭಾರತಿಕವಾದ ಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾಚರಣೆಯಿಂದ ಸೌತ್ರ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವುದಿನವ ಕ್ಷಯಾವಾಪ್ಯಾರ್ಥಲ್ಲಿ

ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಸಮೀಪರಿವಾರ ಜನಸಮೇತ ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿದ್ದ ರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಆಧಿಕಾಷಾದ್ವಾಪನನ್ನು ಪಡೆದು ಆದರಿಂದ ಆದರಿಂದೆಯ ಶ್ರವಿನಿತ್ಯಾಗಿ ಮೆರೆದಳು ಸುಜಾನಿಯಾದ ರೂಪಕುಂಡಲಿಯು ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಸಿಂದೆನಾಡಿದ ಪಾಪವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ವಾರಾ ಶಿಳದು ಶಿಳದು ಸಂಸಾರಭೇದಗಾಕಾಂಕ್ಷೀಯಾಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಹೊಂದಿ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಿಯ ಸಮೀಜನರೂಪನೇ ಜಿನದಿಕ್ಷೀಯಾನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರ ಉಗ್ರೋಗ್ರ ತಪ್ಯಿದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು.

ಕಾವ್ಯ - ಸಿಂಹಾಸನೇ ಮಣಿಮಯೂಖಿಭಾವಿಷಯತ್ತೇ ।
ವಿಭ್ರಾಜತೇ ತಪ ಪಶುಃ ಕನಕಾವದಾತಂ ॥
ಒಂಬ ವಿಯಾದ್ವಿಲಸದಂಪುಲತಾವಿತಾನಂ ।
ತುಂಗಃ ದಯಾದಿಪರಿಸೀನ ಸಹಸ್ರರತ್ನಃ ॥ ೨೫೮ ॥

ಯಾತ್ರಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅರ್ಹಂ ಇನ್ಹೋಃ ಫೋರತವಾಣಃ ।

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮೋ ಸಮಿಸುಂಪಾಸವಿಷಫರನಾಮುರಕರಮಂತೋ ಸರ್ವ
ಸಿದ್ಧಿಭಿಂಬಿ ಅಹತುಹಸಮರಂ ತಾಣಿಮಣಿಜಾಗಳಮೃದುಮು
ಘಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಓಂ ನಮಃ ಸಮುಕಾ ॥

ವಿಧಿ - ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೌತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಜನರ ರೋಗಗಳು
ನಾಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಳ್ಗಾರ ಅಥವ ತಾಪ್ಯದ ತಗಡಿ
ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಅಷ್ಟವಿಧಾಚನೆಗಳಿಂದ
ಸೂಜಿಸಿ, ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗಂಭೀರ
ವರಿಗೆ ಜಪ ಮಂತ್ರಶರ್ಚನೆ, ಮಂತ್ರ ಪ್ರಪ್ತಿದಿಂದ ಪ್ರಾಜಿಸಬ್ಲಿಟ್ಟ
ಯಂತ್ರವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ತ್ರಿಸಜಿಃನಗಕ ದೂಖ
ನಾಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ಇ) ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ಹೇಗೆ ಉದಯಾಚಲದ
ಉನ್ನತ ಶಿಶುರದ ನೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ತೇಜಸ್ಸಿಯಾಗಿ ಕಾಣು
ತ್ವಾನೇಯೋ ಹಾಗೆ ರತ್ನಕಾಂತಯುಕ್ತವಾದ ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದೊಡನೆ ನಿನ್ನ
ಕರೀರಪ್ರೋ ಸುವರ್ಣಕಾಂತಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ||೫||

ಇನ್ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸೃಂಗಿದ

ಜಯಸೇನಾ ಮಹಾರಾಣೀಯ ಕಥೆ || ೨೦ ||

ಭರತಮಂದದ ಅಳಿಲಪ್ರರಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಯಸೇನನೆಂಬ
ರಾಜತ್ವೇವ್ಯಾನಿದ್ವನು. ಇನ್ನಿಗೆ ವಿಧಾತ್ವ ಪಂಡಿತೆಯೂ ಜ್ಯೇಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಜ್ಞಾನದವರೂ ಆದ ಜಯಸೇನೆ ಎಂಬ ರಾಣಿ ಇದ್ದಳು ರಾಜರಾಣಿ
ಯರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವೈಭವ ಸಂಪತ್ತಿನೀಡಂ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಶಾಲ
ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಉಗ್ರೋಗ್ರತಕಾಂಸಿದ
ಷ್ಟೇಣ ಶರೀರಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನಭೂಪಥ ರೆಂಬಯಿತಗಳು ಅಹಾರಕ್ಷಾಗಿ
ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಕ್ಷತ್ವದಿಳಿಯಿಂದ, ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಲು, ಸಮೃದ್ಧಿ
ಷ್ಟಿಯಾದ ರಾಜನು ಸದ್ಧಮ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ನವ ವಿಧಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ
ಜನ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಿ
ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಅಹಾರ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾರಾದ ಪುಣ್ಯಹೋದಿದನು.
ವಿಧಾತ್ವಯಾದ ರಾಣಿಯು ಅಹಾರ ನಿವಿತ್ಯ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ
ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಜಿಗುಪ್ರಾಣಿ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾನ, ವಚನ,
ತುದಿ ಜ್ಞಾನದವರಾಗಿ “ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜ್ಞಾನದವನಾಗಿ ಪ್ರತಿ
ನಿತ್ಯ ಅಹಾರಕ್ಷೇತ್ರ ರಾಜರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ, ರಾಜನು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಪಕ್ಷಾನ್ನ ಸಾಯಂಸಾದಿ ಅಹಾರಗಳು ವೇದಾಧ್ಯಯನ

ಸಂಕನ್ನರಾದ ನನ್ನ ಮತದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನೇ ಹೊರತು ಜ್ಞಾನಿಯಾ
ದಾಗಬ್ರಿ ದಿಗಂಬರರೂಪಿ, ಉಜ್ಜಾಹಿನಾದ ಜಿನನುಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದು
ದ್ವಿ ಯಾವುದೋ ಪೂರ್ವಾಜ್ಞತ್ವ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇರಿತನಾದ ನನ್ನ ರಾಜನು
ಇನ ಭಕ್ತಿನಾಗಿರಬಾದು ನನ್ನ ಮತನಾಂಸ್ತದಾಯಕ್ಕೆ ಸಳ್ಳದು ” ಎಂದು
ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಇದಿನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಿಸ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ರಾಣಿಯು
ತನ್ನ ಕುಭಾವನೆಯಿಂದ ಜಿನಮಾನಿಗಳ ದಿಗಂಬರಪ್ರಕ್ಕೆ ನಿಂದಿಸಿದಪಾಪದ
ಘಳವಾಗಿ ಇವಕೆ ಸಂದರ್ಭ ಸುಮನೋಹರರೂಪವು, ಕಾಡಿ ಚ್ಚಿಸಿದ
ಸುಡ್ಲಪ್ಪಿದ್ವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಭಯಂಕರ ದುರ್ಗಂಧನಾಯ ವಿಕಾರ
ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದೆಳು. ಇವಕೆ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರೂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ಹೊಗಿದೆ ದೂರೀಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ರಿತರಾಜನು ವಿಸ್ಯಯ
ದಿಂದ ರಾಣಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೀಗಾಗಲು ಏನು ಕಾರಣವಿರಬೇಕು ?
ಅದನ್ನು ಸಿಸ್ತಂದೆಹವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ರಾಣಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯುಷಿಸಿದನು.
ಚಿಂತಾಕಾರ್ಯಾನಂತರಾದ ಜಯಸೇನರಾಣಿಯು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅಹಾರಕ್ಷಾಗಿ
ಬಂದ ಶೆಡ್ಡಾಂತಕರುಣ ತಪೋಧನರಾದ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಯು ರೂಪಕ್ಕೆ
ಜಿಗುಸ್ವೇಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಕೇಳನೆಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲವೇಜದು ಎಂದು
ಪಾಠ್ಯತಾ ಪದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

ರಾಣಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಷ್ಟಫ್ಫಪಟ್ಟಿ
ರಾಜನು “ ಎಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಯೇ, ನಿಂದನಿಯಾದ ವಿಚಾರಪರಜ್ಞಾನದಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಾನ್ತರ್ಯಾಹಿನೆಯನ್ನು ಭವ ಭವಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗು
ಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಯಿಂದ ದೂರಾಗಲು ದಯಾ ಧರ್ಮದ
ಗುರುಗಳಾದ, ಆ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳವಾದಕರಣಾಗತಳಾಗಿ,
ಕ್ಷಮಾಯಾಚಿಸು ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದಾನಗ್ರಹಿಸಿದ ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆ
ಸೀರೋಗಿಯಾಗಬಹುದು, ಅನ್ಯಥಾ ಅಗಲಾರದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು
ರಾಜನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಪಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದವಳಾದ ರಾಣಿಯು ತನ್ನ ಮರ್ಕಣಿಗೆ
ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಮರುಗಿ, ಮೈನಡುಗಿದವಳಾಗಿ ದಯಾಧಮ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ

ಯಾಟ್ಯಿ ನುನಿಗಳ ಸುಂದರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರವಣಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಿಗಂಬರ ಗುರುಗಳಾದ ಜಾಜ್ಞಾನಭೂಷಣಿಗೆ ಸಾಖ್ಯಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಂಧೈ ಗುರುನೇ ! ನನ್ನ ಅಲ್ಪವುತ್ತಿಯ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಕೇಳಿನ ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಯಾಭಿನ್ಹವನ ಕ್ವಮಾತೀಲರಾದ ತಾವು ನನ್ನ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಾವಾಡುವ ಕೃಪೆದೋರಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಧಿಸಿದಳು.

ರಾಣಿಯ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ವಚನಗಳಿಗೆ ಮನಕರಿದವರಾದ ಮುನಿಗಳು, “ಹೇ ರಾಜ್ಯಾಲ್ಯೇ ! ಸಧಮುಂದಿದಲೇ ಸಮಸ್ತಸಂಪತ್ತಾನ್ ರೂಪ ಯಾವನ ನೊದಲಾದುವು ಪ್ರಾಸ್ತುವಾಗುತ್ತವೆ, ನಿನ್ನ ಮನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಚಿಟ್ಟಿ ಜನ ಧರ್ಮದ ಶ್ರದ್ಧಾನುರಾಗದಿಂದ ಚ್ಯಾತಳಾಗದೆ ಉತ್ತಮ ದೇವಗುರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಜ್ಞವಾದ ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮವನ್ನು ಮನ ವಚನಕಾರ್ಯಗಳಕ್ಕಾದ ಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ವ್ಯತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಸಿನ್ನಿಸುವದು.” ಎಂದು ಆತೀವರದಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಜವ ಪುಂಕ ನೀರಿಸಿಂದ ನೂರುದಿನ ಶ್ಲೋಕೀಸಲು, ರಾಣಿಯು ಪೂರ್ವರೂಪಕ್ಕಿಂತವಿಗಿಳಬಾಡತೇಜಸ್ಸುನ್ನ ಪಡೆದು, ನಿರೋಗಿಯಾದಳು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಕೃತ್ಯೇಕಂದು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾದವರೆಲ್ಲಾ, ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ನೂಹನೆಯನ್ನೊಗಳಿ, ಜನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀಕಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಕುಂದಾವದಾತ ಚೆಲಚಾಮರ ಚಾರುತೋಭಂ |
ವಿಭೂಜತೇ ಕವ ಪಶ್ಚಃ ಕಲಧಾತಿಕಾಂತರ್ |
ಉದ್ದೇಷ್ಟಾಂಕರುಜಿ ನಿರ್ಮಿಂ ರವಾರಿಧಾರ |
ಮುಕ್ತಿ ಸ್ತರಂಸುರಗಿರೇರಿವಜಾತಕಂಭವಾ ||೧೧||

ಯುದ್ಧಿ - ೬೦ ಹ್ರೀಂ ಅರ್ಚಂ ಇವೋ ಫೋರಗುತ್ತಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ನವೋ ಅಟ್ಟಿಮಟ್ಟಿ ಕ್ಷುದ್ರ ವಿಶಟ್ಟಿ ಕ್ಷುಂಕ್ಷುದ್ರಾನ್ ಸ್ತಂಭಯ ರಕ್ಷಣ ಕುರು ಕುರುಸ್ಯಾಕಾ ||

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸಾತಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಆಥವ ತಾಪುದ ತಗದಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿದಿನ ಗೀರ್ಜ ಜವ, ಅರ್ಚನೆ, ಮಂತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಶತ್ರುಗಳ ಸ್ತಂಭನ ಆಗುತ್ತೆ, ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೬೦) - ಹೇ ಪ್ರಭೇ ! ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಚೆಂದ್ರನಂತಿರುವ ಕುಂಭ ನದಿಯ ಜಲಧಾರೀಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೂಪಾರದ ಕಿಟವು ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೇಯೇ ಶುಭವಾದ ಚಾಮರಾಗಳ ಬೀಸುವಿಕೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಶರೀರವು ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ||೧೨||

ಕಾವ್ಯ - ಶತ್ರುತ್ಯಂ ತವ ವಿಭೂತಿ ಕಾಂತಕಾಂತ |
ಮುಕ್ತಿ ಸ್ತಿತಂ ಸ್ತೋಗಿತಭಾನುಕರಪ್ರತಾಮೆನ್ |
ಮುಕ್ತಾಪಂಪ್ರಕರಜಾಲವಿನ್ಯಾದ್ವಿತೀಽಭಂ |
ಪ್ರತ್ಯಾಪಂಪ್ರತಿಜಗತಃ ಪರಮೇತ್ಯಾಪ್ತಂ |

ಯುದ್ಧಿ - ೬೦ ಹ್ರೀಂ ಅರ್ಚಂ ಇವೋ ಫೋರಗುತ್ತಾಂ ಪರಕ್ಕಮಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ಉದನಗ್ಗಾ ಹರಸ್ಯಾ ಸಂಪ್ರಾಂ ಪಂಡಾಮಿ ಕರ್ಮಸ್ಥ ಮಕ್ಕಿನ್ ಸಹರವಿಷ್ಯಾನಿದಷ್ಟಿ ಮಗ್ಗಲಕ್ಷಣ ಆವಾಸು ೬೦ ಹ್ರೀಂ ಸಮಃ ಸ್ಯಾಕಾ ||

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿವಸಪ್ರಾ ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ೧೦೮ ಜವಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ ಅಥವ ತಾಮ್ರ ತಗಡಿನಿಂದಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿವಸ ಮಂತ್ರಪೂಷ್ಟ ಹಾಕಿದರೆ ರಾಜನಿಂದ ಒಹುವೊನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾಧಾರ (ಕಾವ್ಯ ೪೮) — ಹೇ ಸ್ವಾಮಿನಾ ! ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭಿಯನ್ನು ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಮೂರು ಭತ್ರಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ರುವ ಮುತ್ತುಗಳ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಶೃಂಖಲಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶೋಭಾಯ ಮೊನವಾಗಿವೆ. ಈ ಭತ್ರಗಳು ನಿನ್ನ ಮೂರುಶೋಭಾದ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

೩೦-೨೧ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವರೀಸಿದ

ಪಶುಪಾಲಕನ ಕಥೆ ||೨೧||

ಭರತಮಂಡದ ಶ್ರೀನೃಪಾದ ಸಿಂಹಪುರವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ನರಪಾಲ ನೆಂಬ ಸತ್ಯಧರ್ಮವಾಲನೆಯು ಮಹಾರಾಜಾನು ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆನು. ಅದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಡುಬಡವನಾದ ಕೃಂತಾಂಗ ಪಶುಪಾಲನು ತನ್ನ ನಗರದ ದನಗಾಣಿಯಾಗಿ ಪಶುಗಳೊಡನೆ ಉರಿನ ಸನಿಹದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಸರ್ಗರಮಣೀಯತೆಯಿಂದಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಆ ವನಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ಜಿನಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನಗ್ರೇದು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರಾಗಮನೆಗಿ, ತನ್ನ ಕರೀರವನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೃತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾರಾಜೀಗ ನಿಮಾರಣೀಯವಾಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸ

ಬೇಕೆಂದ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಧಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಯಿಂದ ಆ ಸ್ವಾಲ್ಪಿಯು ನಿಕಟ ಆಸನ್ನಿಭವ್ಯನಾಗುವನನೆಂದು ತಿಳಿದವರಾಗಿ, “ಎಲ್ಲಿ ಭವ್ಯತ್ವತ್ತಾನೇ ! ನೀನು ಸದ್ಗುರುವೆಯೇಶ್ವರದ್ವಿಲ್ಲಿಟ್ಟಿ, ನಿನ್ನ ರೀಂಗ್ಸೀಡೆಯ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಶ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಧಿಪುರ್ವಕ ೧೦೮ ಸಲ ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ನಿರೋಗಿಯಾಗುವಿಯಲ್ಲಿದೆ ದರಿದ್ರನಾಶಕವಾದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಸತ್ತಿರೂ ಗುತ್ತಿ” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಜಿನ ಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶಾವ್ಯತ ಪಾನವಾಡಿ ಪ್ರತಾನುಷ್ಠಾನ ಪೂರ್ವಕ ತದೀಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಆರುತಿಂಗಳು ಮಂತ್ರಸೈಲ್ತ್ರೇತ್ರ ಜವಗ್ರೀಯಲು ಸದುರು ವಚನದಂತೆ ಇವನ ರೀಂಗ್ಸದ ಉಲ್ಬಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯು ಕುಂರಿತವಾಗಿ ನಿರೋಗಿತ್ವಕೂರುಕಲ್ಪಿದ್ದುವರ್ತರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ಜ್ಞಾನ ವಂತನೂ ವಯೋವೃದ್ಧನೂ ಆದ ನರಪಾಲ ರಾಜನು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ್ದರ ದೇಶಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಯಾರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವರ್ಗದವರೊಡನೆ ಅಲೋಚನಾಗ್ರೀಯಾತ್ಮಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಸೈಲ್ತ್ರೇತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಾಧಿನಾಳಾದ ಚಕ್ರೀಕೃರಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಣಿಗಿ “ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಶ್ರೀರೋಹಿತ ಪುರಜನ ಶಹಿತ ಸರ್ವರೂ ವಕ್ಷುಲಿಂಕಾರಭಾಷಣಿತ ಪಟ್ಟಿದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭವನ್ನಿಟ್ಟಿ, ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿಬಿಡಬೇಕು ಯಾರಿಗೆ ಆನೆಯು ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದೋ ಆಂತಹ ಪುಣಿ ಪುರುಷನನ್ನು ಕರೆತೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರ ಸಲಹೆಯ ನ್ನಿತ್ತು ದೇವಿಯು ಅಂತದಾಂತಾದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅಶ್ವರ್ಷ ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿ ದೇವಿಯವಾಕ್ಯದಂತೆ ಪಟ್ಟಿದಾನೆಯನ್ನು ಶ್ರಂಗರಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭವನ್ನು ಆದರ ಮೇಲಿಟ್ಟಿ, ಪಟ್ಟಿಂದ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಿ ಯಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಬಿಟ್ಟು ಆದು ಯಾರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೇರೆಡುವ ರಾಕೂಡೆಲಿಗಳೊಡನೆ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದವರೆಲ್ಲಾ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಒಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಜ್ಞಾನೇವಯೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯ ಗಜೀಂದ್ರನು ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು, ಜನಮನುಸಿಗಳ ದಿನ್ಯ ವಾಸಾಫಾನ ಶಾಂತಿಸಿವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಮಾತ್ಮಾರ್ಥಕ ಸವಿಂಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥ ಕುಂಭದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸರ್ವ ಜನರೂ ಜಯಾಪೋಜವಾಡುತ್ತಾ ಸದ್ಗುರು ಸಾತ್ವಿಕ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಪರಮಾಲಕನನ್ನು ದಿನ್ಯ ರಾಜವೈಭವದ ವಿಚ್ಯಂಭಕೀಯನುರವಣಿಗೆಯಿಂದ ರಾಜಧಾನೀಯ ಅರವನಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ, ಸಿಗ್ರಾತಿಕನಾಗಿ ಪರಮಾಲಕನಾಗಿದ್ದನನನ್ನು ರಾಜ್ಯಸಾಲನನಾಗಿ ವಾಸಿದರು. ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಜಪ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನೀಚಕುಲನನ್ನು ದಾಟಿ ಉಚ್ಚರಾಜಸಂಬದ ಪಡೆದ ಭವ್ಯನು ಕಾಲಾನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದನು.

- ಕಾವ್ಯ -** ಗಂಭೀರಕಾರವಪ್ರಾರಿತ ದಿಗ್ರಿಭಾಗ- ।
ಸ್ತೋತ್ರೋಕ್ತೋಕ್ತೋಕ ಮಭಂಗವನು ಭೂತಿದಕ್ಷಃ ॥
ಸದ್ಗುರುಜಯಾಘಾತಾಘಾತಾಘಾತಾಘಾತಃ ಸನ್ ॥
ಬೇ ದಂದುಭಧ್ಯಾನಿಕ ತೇ ಯಾತಸ ಪ್ರವಾದಿ ॥ ೧೭॥
- ಮಂತ್ರ -** ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಶ್ರೀಽಂ ಕ್ಲೀಽಂ ಬಾಲ್ಲಂ ಧಾತ್ಸಾಹಿದ್ವಿ ಪರಮಯೋಗಿಶ್ಚ
ರಾಯ ಸಮೂಹಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ॥
- ವಿಧಿ -** ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳ ಅಥವಾಮುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠಿಗಂರ ಜವದಂತೆ ಆವಾರ ತ್ವಾದ್ಭೂತಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿ ಶೈಲಿ ನಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಗಂಡಸಿಗೆವಲಿಯದೆ ಜಗತ್ ವಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರಯು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಂರದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.
- ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ೧೬) -** ಹೇ ಪ್ರಭೋ! ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೇರೆಲೆ ನಾಡಃತ್ತಿರುವ ಗಂಧೋದಕದಿಂದ ಯಾತ್ಕುವಾದ ವಾರಿಜಾತ ಪ್ರಾಣಸ್ವಷ್ಟಿಯು ಸುಗಂಧವಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ತಮ್ಮ ಮುಖಕ ಮಲದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವ ವಚನ ವೈಷ್ಣಿಯೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ॥೧೬॥

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ೧೭) — ಹೇ! ಸ್ವಾಸಿಯೇ! ಗಂಭೀರ ಉಚ್ಚರ ಕಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ವಾದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವ ದುಂದುಭಿಯು ನಿನ್ನ ವಿಶಾಲ ಕೇರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥಾರ್ವಾ ದುಂದುಭಿಯ ಕಬ್ಬಿಂದ ಭಗವಂತನ ಯಾಶೋಗಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕಾವ್ಯ - ಮಂದಾರಸಂದರಬೇರುಸುಖಾರಿಜಾತ |
ಸಂತಾನಕಾದಿಕುಸುಮೋಕ್ತರವಷ್ಟಿರುದಾಢಿ ||
ಗಂಧೋದಬಂದುಕುಭಮಂದಸುರುತ್ತಪಾತಾ |
ದಿವ್ಯಾ ದಿವಿಸರಕತಿ ತೇ ವಚಸಾಂ ತತಿನಾ ॥ ೧೭॥

ಯಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಅಹ್ರಂ ಓಮೋ ಆಮೋಸಹಿಪತ್ರಾಂಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಶ್ರೀಽಂ ಕ್ಲೀಽಂ ಬಾಲ್ಲಂ ಧಾತ್ಸಾಹಿದ್ವಿ ಪರಮಯೋಗಿಶ್ಚ
ರಾಯ ಸಮೂಹಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ - ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳ ಅಥವಾಮುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠಿಗಂರ ಜವದಂತೆ ಆವಾರ ತ್ವಾದ್ಭೂತಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿ ಶೈಲಿ ನಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಗಂಡಸಿಗೆವಲಿಯದೆ ಜಗತ್ ವಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರಯು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಂರದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ೧೮) - ಹೇ ಪ್ರಭೋ! ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೇರೆಲೆ ನಾಡಃತ್ತಿರುವ ಗಂಧೋದಕದಿಂದ ಯಾತ್ಕುವಾದ ವಾರಿಜಾತ ಪ್ರಾಣಸ್ವಷ್ಟಿಯು ಸುಗಂಧವಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ತಮ್ಮ ಮುಖಕ ಮಲದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವ ವಚನ ವೈಷ್ಣಿಯೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ॥೧೮॥

ವಿಷಣುನೇ ಕಾವ್ಯ ಸೃಂಗಿದ

ಮದನಸುಂದರಿ ಮಹಾರಾಜೀಯ ಕಥೆ ||೨೬||

ತ್ವತ್ವಿತ್ತ ಮಹಾರಾಜನ ಮಹಾರಾಣಿಯಾದ ಮದನಸುಂದರಿಯು ಶ್ರೀವರಸನ್ನಿದರ್ಶನು ಪರಿವಾಕ್ರಿಯಾದ ಕ್ಷಮಾಪಿಯಾಗಿ ವೃಣಾಭಾಧೀಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಗಂಧಮಯವಾದ ಕರೀರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕುರುಷಿಯಾದಳು. ಕೊಡಿದವರಿಗಿಕೋಡಗಮಾದ್ದು ಎಂಬ ನಾಟ್ಯದಿಲ್ಲಂತೆ ಪ್ರೇಮಾಂಧನಾದ ರಾಜನು, ರೂಪಸುಂದರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕುಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಮನದನ್ನೇಗೆ ಉಂಟಾದ ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಓವಿದಿಯಿಡಿತ್ತಾದರಿಂದ ಏಷ್ಟೇವಿಧಿದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದಾಗ್ಲೂ ರೋಗವು ಉಪಕರಿಸಿದ್ದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜನು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನಿರುವ್ಯಾ ಒಬ್ಬ ಜೈನಧರ್ಮಾಯ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕನು ಬಂದು ಪ್ರಭಿಷ್ಠಿತಾಗಿ ನಿಷ್ಪಾತಿ ಗುರುಗಳಾದ ಹೊಂದಿ ಗ್ರಾಫಿಕಿದರೆ ದಯಾಂತರೆಕೆರುಣಪರಿಂತರಾದ ಮುನಿಗಳ ಶಭಾತೀವಾದ ಬಲದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಯಕೆಯು ನಿಷ್ಪಂತಯಾಗಿ ಈಡೀರುತ್ತದೆಂದುರಾಜನಲ್ಲಿ ವಿಜಾಪ್ತಿ ಪಿಡಿದನು.

ಸಮನವಚನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂಟ್ಲು ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ ಮಹಾರಾಜನು, ಮುನಿಗಳ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಗುರುವಯರ ಚರ್ಚಕವಲಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟ್ವಾಂಗವರಿಗಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ರಾಜಮಹಯಾದೆಯು ಅನೇಕ ವಿಧ ವಾದ್ಯಗೌರವಗಳ ವಿಜ್ಞಂಭಳಿಯ ಖತ್ವವದಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಉತ್ತಿತಾಸನವಿತ್ತು ಸತ್ಯರಿಂಗಿ ಕರಕಮಲಗಳನ್ನುಮಾಗಿದು ಬಹುಭಕ್ತಿಯಿಂದ “ಎಲ್ಲೆ ತನೇಂಧನ ಸದ್ಮರ್ಪಣಪರಾಯಣ ಮುನಿವಯಯರೇ ! ತಾವು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ತನಃಪ್ರಭಾವಾತೀವಾದದಿಂದ ರಾಣಿಯು ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮದೀರಿದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಪರಿವಾರ

ಶನೇತ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಜನಧರ್ಮವು ಪ್ರಭಾವನೇಯಪ್ರಸಾರಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ದಯಾಸಾಗರ ಧರ್ಮಾಸೇನರು ದಿವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈಲೀತ್ರಗ್ರೇದು ಕರಿಣಕಮಲೋಪಸರ್ಗವಿಜಯ ಶ್ರೀ ಪಾತ್ರಾನಾಥಸ್ವಾಮಿಯಾವರ ಯಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತಿದೇವಿಯು ಪ್ರಸನ್ನತಾವರಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆಯು ಕೃಪಾ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷ ಪೂರಿತ ಮಂತ್ರೋಪದಿಸ್ತಿತ ಖಂಡೇಶಾವ್ಯತದಿಂದ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ್ದ ದುರ್ಘರದುಃಖನಿವಾರಕೆವೂದಿ ರೂಪಸುಂದರಿ ಎಂಬ ಅನ್ವಯಾನಾಮಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾರದ್ವಾಪ ಯೋವನಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈಲೀತ್ರಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಫಲ ಕಂಡ ರಾಜನೇನೋದಲಾದವರು ಮಿಥಾತಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಯಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಂಟ್ಲು ಸಹಾಯಿತ್ತದಿಂದ ಜೈನಮಹವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸದ್ಮರ್ಪಣಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯಾಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈಲೀತ್ರ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಭಾವನನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಮಂಭತ್ತಭಾವಲಯಭಾರಿಭಾವಿಭೀಂಸ್ತೇ ।

ಶೋಕತ್ರಯೇ ದ್ಯುತಿಮತಾಂ ದ್ಯುತಿಮಾತ್ಸಿಪಂತಿ ॥

ಪ್ರೋಧದ್ವಿನಾಕರಸಿರಂತರಭಾರಿಪಂಖಾ । ॥

ದೀಪಾತ್ಮಾ ಜಯತ್ಪಿ ನಿಶಾಮಂಸಿ ಸೋಮಸೌಮ್ಯಮಾ ॥೧೬॥

ಮಂತ್ರ - ಸಿಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹಂ ಐಮೋ ಯೇಂಜೋಸಹಿಪತ್ರಾಂ ।

ಮಂತ್ರ - ಸಿಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ಕ್ಷಾಂ ಸಂ ಅಹಂ ಪದ್ಮಾವತ್ಯೈ ದೇವ್ಯೈ ನಮೋ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾನುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಯಂತ್ರ ವನ್ನು ಪೂಜಿಸು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಿಂಬದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಗಭಸ್ತಂಭನ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ಇಳ) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಭೀಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯರ ತೇಜವೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭೀಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಚಂದ್ರಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಅದು ಜರ್ಯಿಸಿದೆ. || ೩೭ ||

ಕಾವ್ಯ - ಸ್ವರ್ಗವನಗೌಗಮವಾಗೆವಿವಾಗೆಸೇವ್ಯಃ ।
ಸದ್ಧಮರತ್ತತ್ವ ಕಥನೈಕಪಟ್ಟಿಸ್ತಿಲೋಕಾಃ ॥
ರಿನ್ಯಧ್ರುಷಿಭಾಸತಿ ತೇ ವಿಕದಾಧಿಸವರ ।
ಭಾಷಾ ಸ್ವಭಾವಪರಿಣಾಮ ಗುಣಪ್ರಯೋಜ್ಯಃ ॥೨೫॥

ಹುದ್ದಿ - ೧೦ ಶ್ಲೋಂ ಅಹಂ ಇಮೋ ರುಖೀಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಪತ್ತಾಣಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ೧೦ ಶ್ಲೋಂ ನಮೋ ಜಯ ವಿಜಯ ಅಪರಾಜಿತೇ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಮೃತಪರ್ವಿಸೇ ಅಮೃತಶ್ರವಿಣಿ, ಅಮೃತ ಭವ ಭವ ವಷಣ ಸದಾಯ ಸ್ವಾತಾ ॥

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಗಂಭ ಸಾರೆ ಜವಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾನುದ ತಗಡಿನ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಮಿಂಬದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ದುಭಿಕ್ಕೆ, ತೋರಮಾರಿ, ಮಾರ್ಗರಿಂಡಿಭಯ; ಇವುಗಳಿಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ಇಳ) — ಹೇ ಭಗವಾನಾ ! ನಿನ್ನ ಮುಖಮಂಲ ದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ಧ್ವನಿಯು ಮುಂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರರ ವನ್ನು ದೂರವಾಡಿ ಸದ್ಧಮ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸ್ವರ್ಗ ಮೋಹನ ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಸಕ್ತ ತತ್ಪರಾಳನ್ನಾವಿಶದರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಲ್ಲಿದೆ ಅನೇಕ ಭಾವಿಗಳ ಗುಣವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ||೨೬||

ಇಳ-ಇಂ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಪಿಸಿದ

ಮಹಾಸೇನರಾಜನ ಕಥೆ ॥೨೭॥

ಭರತಿಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳಂದೇ, ಎತ್ತರವಾದ ಗುಡಿ ಗೋಳುಗಳಿಂದಲೂ, ಕಲಾ ಕಾವ್ಯಮಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ದಿವ್ಯ ಮಹಡಿಮನೆಗಳಂದ ತೋಭಾಯವಾನವಾಗಿ ವಿದ್ವಜ್ಞನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಗರದವರ ನೇಡ ಘೋವಣಾರವದಿಂದ ತಂಬಿದ ವಾರಾಣಸೀ (ಕಾಶೀ) ಪಟ್ಟಣವು ಇದ್ದಿತು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯಧಿಸದ್ವರೂಪ ಯಾವನದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಸೇನನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ಪರರಾಜ ಭಯಂಕರವಾದ ಅಪಾರ ಸೇನಾಸಾಗರದಿಂದ ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜಾವಸ್ತುಲ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಷ್ಟೇ ಶಿವ ಸಂಪದಾಭಿನ್ಯದಿ ನಿಷ್ಕಂಠಿಕವಾಮಾಜಾಭಿಪ್ರತಿಸಾದಾಗ್ಯಾ ಇವನ ಪೂರ್ವಾಜ್ಞತ ಪಾಪ ಕವೋದಯಂಫಲಪ್ರದವಾದ ದುಷ್ಪ ರೋಗದಿಂದ ಕಾಡಿಚಿನಿಂದ ಸಾಟ್ಪಂಥ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ರೂಪವಿಕ್ರಿತಿಯಿಂದ ಮಾಲಾನವದನಾಗಿ ಹೆಗಲಿರುಷೂ ಅಧಿಕ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಪರಿತಫಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ ಮಹಾರಾಜನು ಒಂದು ದಿವಸ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವೆಂಬ ಮುಸಿಗಳು ನಗರೋದಾಷ್ಯನವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು

ತಿಳಿದವನಾಗಿ ತೀಗಳವರ ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಸದುರಾಗಳ ವಾಸನ್ಯಾನ ವಾದವನಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ರೂಪವರಿವರ್ತನೆಯು ಕಾರಣವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸೀರೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ರೂಪವನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆಯಲು ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ರಾಜನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಶಾರ ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾದ ಜೆನಮುಸಿಗಳು “ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಯೂ ಎಷ್ಟೇ ಸಂಪತ್ತಮ್ಯದಿಱಿಯಿಂದ ಇನ್ನರೂಕೂಡು ಶ್ರೀವಾರಜ್ಯತ ಪಾಪ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ ಏನು ಜೈನ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು ಮೂರು ದಿವಸ ಶ್ರೀಕಾಲಿಂಗಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯ ಶುಭಿಭೂತ ತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಷ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಗಂಭ ಶಾರೆ ಜಪಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕುರೂಪಸ್ವರೂಪದ ಉಲ್ಲಿಣಿಂದ ಯಾ ಮಾರ್ಯಾಭಯಂಕರ ರೋಗವು ಉಪಕರ್ಮವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಸುಂದರ ರೂಪ ಯೋವನವನ್ನು ನಿಃಂಶಯವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತೀ” ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜನು ಸದುರುಪವಚನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗಿಯಿಟ್ಟು ವ್ರತ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಾಷ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರೀಯಲು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದನು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮಿಗಳಿಂದಿನಿವಾರಣೆಯಾಗದ ರೋಗಬಾಧಿಯು ಸದುರು ಉಪದೇಶಪರವಚನಾಮೃತ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ವಾಹಿ ನೆಯಿಂದ ಉಪಕರ್ಮಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆದದ್ದರಿಂದ ಹಷ್ರೇತನಾಗಿ ಜೈನ ಧರ್ಮದಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಧಯಾಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಜೀವಹಿಂಸೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನು. ಕಾಲಾನಂತರ ನಶ್ಯರ ವಾದ ದೇಹ ಸಂಪತ್ತು ವೈಭವಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿಂದರಿತು ವೈರಾಗ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ಜಿನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸ್ವಾರ್ಥಸಃಖಿವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಉನ್ನಿಸ್ತ್ರೇಮುನವಪಂಕಜಬ್ರಂಜಕಾಂತಿ |
ಪರಯ್ಯಾಲ್ಲಿಸನ್ನಿಂದಮಯುಂಬಾವಿತಾನಾ ||
ಪಾದ್ವಾ ಪದಾನಿ ತನ ಯತ್ರ ಜಿನೇಂದ್ರ ಧತ್ತುಃ |
ಪದಾನಿ ತತ್ತ್ವ ವಿಭಧಃ ಪರಿಕಲ್ಪಯಂತಿ ||೨೬||

ಘಟ್ಟಿ - ೬೦ ೬೧೦ ಆರ್ಥಂ ಇಮೋ ವಿಷ್ವೇಸಂಹಿತಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೬೦ ೬೧೦ ಶ್ರೀ ಕಲಿಂಡದಂಡಸ್ವಾಮಿನಾ, ಗಜ್ಯ ಗಜ್ಯ ಆಗಚ್ಛ ಆತ್ಮ ಮಂತ್ರಾನಾ ಆಕಷಣ್ಯ ಆಕಷಣ್ಯ, ಆತ್ಮ ಮಂತ್ರಾನಾ ರಕ್ಷ ರಕ್ಷ ಪರಮಂತ್ರಾನಾ ಜ್ಞಂದ ಜ್ಞಂದ ಮಂ ಸಮಿಂ ಶಿಂತಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಕಾಷ್ಯ ಮಂತ್ರ ಪಾಠಮಾಡಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಜಿಸಿದ ಬಂಗಾರ, ಚೆಲ್ಮಿ ಆಘವ ತಾಮ್ರದಿಂದ ವಾಡಿದ ಯಂತ್ರ ಸಮಿಹದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತಾಲಪ್ಪೀಲಾಭ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾಷ್ಯ ಇಂ) — ಹೇ ಪ್ರಭೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ನಿಖಿಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಸುವಜ್ಞ ಕರ್ಮಲಗಳಂತೆ ತೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏನು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪಾದವನ್ನು ಇಡುತ್ತೀಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಕರ್ಮಲಗಳನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಅತಿಶಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೨೬||

ಇನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸೃಷಿಸಿದ

ಕಾಮಲತೆಯೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಕಥೆ ||೨೪||

ಭಾರತವನಿಯ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರನೆಂಬ ಹಣ್ಣಿಣದಲ್ಲಿ ಧಾತ್ರಿವಾಹನ ನೆಂಬ ರಾಜನು ಪತಿಭೃತ್ಯ ಪರಾಯಂ ರೂಪಸುಂದರಿಯಾದ ಧಾತ್ರಿಸೇನಾ ಎಂಬ ಮಹಾರಾಣೀಯಾಡನೆ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶೂರಕ್ಷಾತ್ಮೀಯ ತೇಜಃಪೂಜಂ ರಾಗಿದ್ದ ಏಳು ಇನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಸಿಸಿವ ಸಂಸಾರ ಜೀವಿಗಳು ನಿತ್ಯ ಸುಖವಾದ ಮುಕ್ತಿ ಸುಖವನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿದೆ ನಕ್ತರವಾದ ಚಂಚಲ ವೃತ್ತಿಯ ಧನ, ಕನಕ, ವಸ್ತು, ವಾಹನ, ರಾಜಾಂದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸುವದೆ ಅತ್ಯಾಸೀಯಂದಬಾರದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಚಂಚಲವು ವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಕಾನ್ಯಾರತ್ಯ ಘಲಾ ಪ್ರೇಕ್ಷೇಯಂದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಗುಡಿಗೋಪುರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ, ಜನಾದರಣೀಯವಾದ ಕರೆ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಜಾಧರ್ಮಾಧಿತಾಕಾರಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಕಾಲಕರ್ಚೆಯುತ್ತಿದ್ದಾ. ಪ್ರಾನಾಜಿತ ಪುಸ್ತಕ್ಯಾದಭ್ಯ ಕಾಲಾಭಿಯಿಂದ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉದ ಕಾನ್ಯಾರತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಇಷ್ಟಸ್ತಾಪಿಯಂದ ಹಣಿತರಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವಿಕೇಷಪ್ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ ನವಕಾನ್ಯಾರತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಜಾತಕಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಡಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ ಸ “ಕಾಮಲತಾ” ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಒಹುಕಾಲಾನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ದಿನೇ ದಿನೇ ವೃದ್ಧಿಂಗತನಾಗುವ ಶುದ್ಧಿಂದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಕಲಾಭಿತಳಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ಮತೀಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಬುದ್ಧವಾನಾದ ಯಾವಿಧಿಯಾದಳು.

ವಿಧಾನಸ್ತ್ಯಾತ್ಮಿ ಪರಿಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾಸಾರಂಗಕ್ಳಾಗಿ ಸ್ವೀಜನ್ಯ ಸದೆ ಜಗುಣವಾದ ಸ್ವಸ್ತುತಿಷ್ಠಿಯ ಯತೋದುಂಧಾಭಿಯಿಂದ ವೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದ

ಕಾಮಲತೆಯೆಂಬ ಒಂದು ದಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಮಿ ಪರಿಪಾರ ದೊಂದಿಗೆ ರಾಜವಾಗಿವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಗನಚಂಭಿತ ಧ್ವನಿ ಪತಾಕೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಗೋಪುರಗಳಿಂದ ಸುತೋಭಿತ ವಾದ ಶಾಂತತೆಯೆನೆಲೆವಿಡಾದ ಜಿನಮಂದಿರವನ್ನು ಕಂಡುಹಳದಿದ ಮಂದಿರ ದ್ವಿತೀಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತ್ತುಹಳದಿದ ಆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಜಿನ ಮಂದಿರ ಪ್ರವೇಶವಾದಿದ ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯು ಪಾಂಡುಕಕ್ಷಿಲಾಪೀಠದನೇಲೆ ವಿರಾಜವಾನವಾಗಿದ್ದ ಭಷ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಯಿಸಿದ್ದು ವಿಚಾರ ಶಾಖ್ಯಾಳಾಗಿ “ಎಲ್ಲಿ ಸಮಿಯಿರಾ! ಈ ನಗ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ! ದಿಗಂಬರನಾದ ಜಿನನು ಭಕ್ತರುಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬಲ್ಲನು? ಇವನನ್ನು ಮೂರ್ತಿಯನಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಷ್ಪಯೋಜನಾರೂಪಯಾರೂತ್ತದೆ. ತನಗೆತನ್ನಲು ಗತಿಭಿಲಿದವನು ಪರಂಗಿ ಏನುಕೊಳ್ಳುವುನು? ಈ ಸ್ವಿರಾಂಬರ ನಗ್ನ ಜಿನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಕಣ್ಣ ಗಳಿಂದನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವನು ಸಂಸಾರೀಶಯಾದಿ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಸಮರ್ಥನೇ ಅಂಥವ ನೀಡ ಸ್ವಗ್ರಹ ಮೋಕ್ಷದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಗಗನಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾತಾರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದಿಗಂಬರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕ್ಷಾಂತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಲೇಸು” ಎಂದು ಅಹಂಕಾರ ಮದಾಂಧತೆಯ ಕುಚೀವೈಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತರುವ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ, ಮಂದಿರದ ಮುನಿನಿವಾಸಸಾಫ ನಾದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾರೂಪರಾಗಿದ್ದ ಶೀಲಭೂಪಣ ರೆಂಬ ಸಿಗ್ರೆಂಥಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕುಪಿತಭಾವನೆಯಿಂದ “ಹೇ ಸಮಿಯಿರಾ! ಇದುವರೆಗೂ ನಿಜೀವ ದಿಗಂಬರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ನೀವು ಈ ಜೀವಂತಹೆಣಿದೋವಾದಿಯಲ್ಲಿರಿಃ ವಿ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿನಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ! ನಿವೇಕ ಹೀನ ಮುಖಿಯ ಮಾಡಿದ ಶ್ರವಣ ಶ್ರವಣ ಜನರು ಇವನೆ ಖಬದೇಶಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಇವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರತ

ಶೀಲೋಪವಾಸನೇ ಹೊದಲಾದ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಯ ವೃತಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೃತರೀರಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಬಹು ಮೂರ್ಖತನ ಇವನು ದಿಗಂಬರನಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದವಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇವನೊಡನೆ ಕಾಸ್ತ್ರಾಧರದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಪ್ರದಮಾಡಿ ಜಯ ಶೀಲೋಪಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮುನಿಸಿಂದಾ ಪಾಪದ ಘಳವಾಗಿ ಇವಳ ಮುಖವು ಪಕ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಕಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಮೂಕಿಯಾಗಿ ಮುಂದದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಾಗಿ ತಕ್ಕಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದಿಬಿದ್ದ ಮೂರ್ಖತಳಾದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸಮಿಷ್ಟಂದವು ಸರೀರಾ ಶಯಿಂದಿದ್ದ ಮುಂದೆನುನಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನಿರಿಯದೆ ತಾತ್ವಾಲಿಕ ಶೈಕ್ಷಿಕೋಪಚಾರ ನೂಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಜ್ಞಿಂದನಂತರ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳರಿಗಿಂದು ರಾಜನುಂದಿರ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು.

ಸಂತೋಷಹಸನ್ನುವಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಲಹರಿಯ ಸಮೀ ಪರಿಜನಧೀಯನೆ ಹೊರಹೊರಟಿ ಮಾರ್ಗಳು ವೃಣಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಕ್ರಮುಖದ ಕುಳ್ಳಿಯಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಾತನಾಡಲು ಸಹ ಬಾರದ ಮೂಕಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಕಂಡು ನಿಕಾರಕನ್ನೇ ಮನೋಕ್ಷೇತ್ರಿಂದ ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿದ್ವಜ್ಞನ್ನಿಂದ ಪರಿಂದಿಯಾದ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಾಧಿಗಳನ್ನು ನೂಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ರೋಗನಾಶವಾಗಲಿಬ್ಬ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಓವರ್ ಶಾಪಕನು ಬಂದು ರಾಜಕೃತಿಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಮುನಿಸಿಂದಿಯ ಪಾಪಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಿನಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಗಿದೇನ ಗುರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪೂಜಾರಾಧನೆ ಪೂರ್ವಕ ಸೈಲ್ವೀತ್ ಪಾಪಮಾಡಿ ಜನಮುನಿಗಳ ಉಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಆಗಲಾರದು.” ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಜಿನಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂಟ್ಟು ರಾಜನು ರೋಗ ಪ್ರಾಣಿತಳಾದ ಮಾರ್ಗಾದನೆ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಭಾವನೆ

ಯಿಂದ ಜನನ ಮಂತ್ರಗೆ ರಸಭರಿತ ಇಕ್ಕೆರಸಾಭವೇತವೇ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಾಮೃತ ನಾಗುಗಳಿಂದ ಅಭಿವೇತಮಾಡಿ ಅಷ್ಟವಿಧಾನಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳಾದ “ಶೀಲಭೂಷಣ” ರೆಂಬ ಪರ ಪಾದಪದ್ಮಾಂಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ವತಂಗವೆರಿ ಸೈಲ್ವೀತ್ಪ್ರಸ್ತುದು ಸತ್ಯಶೀಲ ತಪೋ ಧನರಾದ ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಸಿಂದೆಯ ಪಾದಪದ್ಮಾಂದಿಂದ ಪಕ್ಷಾಕ್ರಾಂತ ಪದುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಕುವರಿಯ ಪಾಪವಿನೊಳಿಕೊಂಡಾಗಿ ಉಪಾಯವನ್ನು ದಯಿಯಾಟಿಸ್ತು ಶಿಳಿಸುವ ಕೃವೇದೋರಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು. ಪಾರ್ಥಿವಿದನು,

ಕ್ವಮಾಧಮರ್ತಿಲ ವೃತೋಪವಾಸ ನಿರತ ಸಂಯಾಮ ಧ್ಯಾನಾನು ರಾಗಿಯಾಗಿದ್ದ “ಶೀಲಭೂಷಣ” ಮುನಿಗಳು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಪೂರಿತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಶೈಲ್ಯಾಷ್ಟ್ರಿಸಲು ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ನಿಶೋಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾವರ್ಚ ಸುಂದರ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜ್ಞಾನವಚನಭಾರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಣೋದಾಗಿರ್ಗಳಿಂದ ಜಯಫೋಷ ನೂಡಿದ ರಾಜದಂಪತಿ ಪರಿಜನ ಶೂರಜನರೆಲ್ಲಾ ಜಿನ ಮುನಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂಟ್ಟು ಕಾವ್ಯ ಸೈಲ್ವೀತ್ ಮಂಬನೆಯನ್ನು ಹೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ” ಜೀವದಯೆಯ ಜನಧಮರ್ತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಕಾಯುರಾದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆದರು.

ಕಾವ್ಯ - ಇತ್ತಂತ್ಯಾಧಾರವಿಭೂತಿರಭಿಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿ
ಧರೋಽಪದೇಶವಿಧಾನ ತಪೋಪರಸ್ಯ ॥
ಯಾದೃಕ್ತಭಾದಿನಕೃತಃ ಪ್ರತಾಂಧಕಾರಾ ।
ತಾದೃಕ್ತಾಗ್ರಹಗಣಸ್ಯವಿಕಾಸಿನೋಽಿ ॥೧೬॥

ಯಂತ್ರ - ೭೦ ಹ್ಯಾಂ ಅಹಂ ಇನೋ ಸನ್ಯೈಸಿ ಪತ್ರಾಣಿ ॥

ಮಂತ್ರ - ೭೦ ನಮೋ ಭಾವತೆ ಅಕ್ರಮಿಕಂತ್ರೇ ಸಂ ಕ್ಷಾಂ ಬಹ್ಮಾಂ ಷಂ ೭೧ ಹ್ಯಾಂ
ಮನೋನಾಂಧತಸಿದ್ದೇ ನಮೋ ನಮಃ ॥ ಅಕ್ರಮಿಕಂತ್ರೇ ರಿಷ್ಯಾಂ
ರಿಷ್ಯಾಂ ಕರ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ನಿಧಿ — ಈ ಕಾವ್ಯ ಖ್ಯಾತಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಇಗ ವಾರೆ ಸೀರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಮಾಡಿ ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಗಂಳಿ ಜವ ವನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾಮಸು ತಗಡಿನಿಂದಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಿಸಿ ಸವಿಹಣ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದುಷ್ಫರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಕೊಡದೆ ವರವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾಧರ್ಮ (ಕಾವ್ಯ ೪೨) — ಹೇ ಪ್ರಭಿಂ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಪ್ರಭಾವವು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಹಾಗೇ ಬೇರೆಯವರದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ಸಾರ್ಯಾನ ಪ್ರಭಾವವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಕಾಗಿ ಇತರ ಗ್ರಹಗಳ ಪ್ರಭಾವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ||೪೨||

ಇಂನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ

ಜಿನದಾಸಶ್ರೀಷ್ಠಿಯ ರಥೆ ||೩೫||

ಭರತಪುರಿಂದ ಜೀವುರವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದಂಪತ್ರಿನಾದ ಜಿನದಾಸನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ದಿನ ವಿಷ್ಣುವರಸ್ತುಕರಾದ ಅಭಿಭಂದೃರಿಂಬ ನುಂಗಿಗಳನ್ನು ಜಿನಕ್ಕೆತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದರ್ಶನಗ್ರೀದು ಅವರ ಸದ್ಗುರುವೇಶೋಪದೇಶಾವ್ಯತ ವಚನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದೇಶಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೀರೀಯಿಂದ ಜೈಫಧವರ್ವದ ಗೃಹಸಾಕ್ರಮವುದ ವಟ್ಟಿಮಾರ್ಚರ ಕೆಯ ವೃತ್ತಿಕ್ಕಾರಿಸಿದಂತಹ ಜಿನದಾಸನೆಂಬ ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯಸಿವಾರಳೋಸಾಯಾಕ್ಕೆ ದಾರಿತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ನವಾಧಾರಕ್ಕೆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಿಸಿದನು.

ದಯಾಸಿಧಿಗಳಾದ ಮಹಾವುಸಿಗಳು “ಎಲ್ಲ ಜೀವಿದಾಸಶ್ರೀಷ್ಠಿಯೇ ನಿನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಶ್ರಿಷಂಧೂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಮರ ಸ್ತೋತ್ರದ ಇಂಳಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜರಿಸುವುದು ರಿಂದ ನಿನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದಾರವಾಗುವುದಲ್ಲಿದೆ ರಾಜಮಹಾಯಾದೆಯಾ ಸಂಪನ್ಮೂದಿಂಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುನಿಗಳ ವಚನಾತ್ಮೀಯಾದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಶಾಂಕ್ವಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಳೆಯುವವು ರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿನವ್ಯಲೀಯಾದ ಚಕ್ರೀಶ್ವರದೇವಿಯು ಭಕ್ತಿ ಜಿನದಾಸನ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕತದೇಕಚಿತ್ತತೆಯಿಂದಗ್ರೀದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರಜವ ತಪ್ಪೀನುಜಾನಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಣಾಗಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯರತ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ “ಆ ರತ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದುಷ್ಫರು ಸಜ್ಜನರಾಗಿ ಸ್ತುದಿನವಾಗುವರಲ್ಲಿದೆ ರತ್ನವನ್ನು ಮಾಂಬಂಘನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಸರ್ವವಿಷ್ಣುಗಳೂ ದೂರವಾಗಿ, ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತಿವರದಿನಿತನ್ನು ಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರಾಸ್ತಿತ ಧನವಂತನಾದ ಜಿನದಾಸಶ್ರೀಷ್ಠಿಯು ರಾಜನೋದನೆ ಪರದೇಶ ಗಮನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಒಂದು ಇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತು. ಆಪತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ಧೃತಿಗಳಿಂದದ ಸ್ತಾಯಿ ದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಹಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದವಚೇಯಾನ್ನಾವುತ್ತಿದಲು ಮಂತ್ರಾತ್ಮದ ಕಳ್ಳರ ತಂಡವು ಹಿಮಕರನನ್ನು ಕಂಡ ಹಿಮದಂತೆ ಕೃಷ್ಣಾಧರದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಜದುರಿಕೊಯಿತು. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಂಡ ರಾಜನು ಅಕ್ಷಯಾಚಕಿತನಾಗಿ “ಆಪತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ದಂನೇ ನೇಂಟಿ” ಎಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಕಾರಸ್ವರಜಾಧರ ಜಿನದಾಸಶ್ರೀಷ್ಠಿಗೆ ಮಂತ್ರಪದೇವಿಯಾನ್ನಿತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರಮೇಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಮಾಲೀಯದಿನಿರುವ ನಾರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇರುವಂತೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಾದಿನಿರುವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಮೇಯಕ್ಕಾಲಿಸಿದಂತಹ ಜಿನದಾಸಶ್ರೀಷ್ಠಿನಿ, ಪ್ರಜಾವತ್ಸಲನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿರಬಾಲನೆ ಮಾಡಿದನು. ದೇವಿಯ ತೀರ್ಥಾದ ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತಿ

ರತ್ನ ಲಭ್ಯದ ವರಪ್ರಧಾನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ರಾಜಾ ಕ್ರಿಯಾದಿಂದಲೂ ಕೃಪೇಂದ್ರನಾದ ಜಿನದತ್ತತ್ವೀಷಿಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಾ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಲೀಕರ್ಯದಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಜಿನಚೈತ್ಯಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಜಿನಚಿಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪ್ರಜಾ ಮಹೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಅತಿ ವಿಜೃಂಭಣ ಯಿಂದ ನಾಡುತ್ತಾ ಪುಣ್ಯಾನುಂಬಂಧಿ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಗ್ನಾಗಿ ಶಾಪ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರನಾಡಿ ಸಸಾರವಾದ ಸ್ವರ್ಗದುಖವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಕಾವ್ಯ - ತ್ವಿತನ್ನದಾರಿಲಿಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀಲಮೂಲ |
ಮತ್ತದ್ವಿಮಧ್ವಿಮರನಾದವಿವ್ಯಧ್ವಿಕೋಪಮಾ ||
ಐಂವತಾ ಭನಿಭಮುಧ್ವಿಕಮಾಪತಂತಂ |
ದ್ವಾಷ್ಟಾಭಯಾ ಭವತಿ ನೋ ಭವದಾತ್ರಿತಾನಾಂ ||೧೫||

ಮಧ್ಯಾ - ೨೦ ಹ್ರೀಂ ಅರ್ಥಂ ಇಮೋ ಮಣ ಮಲಿಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ೨೦ ನಮೋ ಭಗವತೇ ಅಷ್ಟ ಮಹಾನಾಗಕುಲೋಽಭ್ಯಾಪಿಸಿ, ಕಾಲ ದಷ್ಟಮೃತಕೋಽಭ್ಯಾಪಿಸಿ, ಪರ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಕಾಶನಿ, ದೇವಿ ಶಾಸನ ದೇವತೇ ಹ್ರೀಂ ನಮೋ ನಮಃ ಸ್ತುತಾ ||

ವಿಧಿ - ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವಸ್ತೂ ನಾಶನಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಚೀಲಿ ಅಥವ ತಾಮುತಗಡಿನ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜಿಸಿ ಪೂನೋತ್ತ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರದಿಂದ ೧೦ ಲಿಪಿ ಅಚರ್ಚಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ವಿಧ ಧನಸಂಗ್ರಹವಾಗುವುದಲ್ಲಿದೆ ಮಾನಸಿನ ಆಸೆಯೂ ಕೂಡ ಮಂದರಿಂತವಾಗಿ ಸೌಮ್ಯಸ್ವಭಾವ ದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಭ್ರಂ (ಕಾವ್ಯ ಇಲ) — ಸರಾವತದಂತಃ ಮಹೋನ್ನತ್ತ ಅನೇಯ ದವಡೆಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯುವ ಮಂದಜಳಸಂಧಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಗುವ ಭ್ರಮರಗಳ ದೇಶಿಯಿಂದ ತೀವ್ರ ಕೋಪೋಧ್ವಕ್ತವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾ ಕಾರನನ್ನೇಸಂಗತ್ತಾ ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮದಗಜವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸಮ್ಮತಾ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರಿಸಿದ

ಸೋಮರಾಜನ ಕಥೆ ||೭೬||

ಭರತಬಿಂದದ ಪಾಟಲಿಪುತ್ರವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಾಜನೆಂಬ ಪ್ರಭುವು ಸಹಿಸಮೇತನಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪುತ್ರರಹಿತನಾಗಿ ದರಿದ್ರಾವಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ತನ್ನ ದರಿದ್ರತಾನಿವಾರಣೋ ಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಧಾನಾದಿಗಳ ಸಲಹ ಸೌಲಭ್ಯಗಳುನಿರ್ಬಾಗಲು ಚಿಂತಾಕ್ರಿಯಾಗಿ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವೈದ್ಯ ತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ವಧರಾನಾರೆಂಬ ಜೈವನುಸಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಪರಂಪರಾ ದುಃಖವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ತನಗೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯಾ ಸುಖರೂಪವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಇವನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ದಯಾ ಧರ್ಮಮುಕ್ತಿಗಳಾದ ವಧರಾನಾನಮುನಿಗಳು ಕನಿಕರಪಟ್ಟಿವರಾಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲೆ ಭವ್ಯಸ್ವಭಾವದ ರಾಜನೇ ನಿನು ನಮ್ಮ ಪಜನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಾಟ್ಟಿ ಭಕ್ತಾನುರಸ್ತೋತ್ರ ಇಂನೇ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠೆ ವಿಧಿ

ನೈವರ್ ಜವನ್ಯಾದಿದರೆ ನಿನ್ನ ದಂಡಕ್ಕು ದೂರಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿವೆಯಿಂದ ಮಂದಿಸಿದಂತೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಜಯತೀಲನಾಗುವೆ ಎಂದು ಉಪದೇಶವಾಡಿದರು.

ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಪರಿ ಸೂತ್ರಾ ಕಾಲಕ್ಕೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ತನ್ನ ದಂಡ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರೊಣನೆ ದರಿದ್ರನಾರಾಯಣನಾಗಿಬಾಳಿವುದಕ್ಕಿಂತ ಅರಣ್ಯವಾಸವೇಲೇಸೆಂದು ಭಾವಿಸಿದವನಾಗಿ ಎಪ್ಪು ತೋಂದರೆಗಳು ಬಂದಾಗ್ನು ತಾನು ಹೀಡಿದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಬಿಡಡೆ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೋತ್ರಗ್ರೀಯುತ್ತಾ ದೇಶಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅರಸನ ಪಟ್ಟಿದಾನೆಯು ಮಂದೋನ್ನತ್ತಾವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಭವನ್ನು ಕಿತ್ತು ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಲಿದುರಾದ ಜರನನ್ನು ಹೀಂಸಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡುಹುತ್ತಾ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಅನಭರ ಪರಂರೆಗಳಿಂದ ಸ್ರಜಾತ್ಮೋಭೀಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಎಪ್ಪು ಪ್ರಯುತ್ತಪಟ್ಟಿರೋ ಇದರ ಖಂಟಿವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಇದನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿದ ಮಾಹುತನಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಶೂರಶೇನಾನಾಯಕರಿಂದಲೂ ಕೂಡಾ ಅನಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜನು “ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ಮಂದಿಸ್ವಾಸೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆ ಗಜಕ್ಕಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತಾರ್ತಿ ಅಂತಹ ಶೂರಪುರುಷನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಮಾಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ಗು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ರಾಜಾಜ್ಞಿಯ ದಂಗುರ ಹೊಯಿದನು.

ದಿನ್ನ ಜನಧರ್ಮಾಚರಣೆ ವ್ರತ ಅನುಷ್ಠಾನದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಕಾನ್ಸು ಮಂತ್ರಸ್ಥಿತ್ಯಾತ್ರ ಪಾಠವನ್ನು ಅನುವಿನ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ದೇಶ ಸಂಚಾರಿಯಾಗಿಕೊರಟಿ ಸೋಮರಾಜನು, ದಂಗುರದ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಕೇಳಿದವನಾಗಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ

ಬಲದಿಂದ ಮನೋನ್ನತ್ತ ಆನೆಯ ಮಂದವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರಾದ ಜನ ಮುನಿಗಳು ನೋರೆನನ್ನು ಜಯಿಸುವಂತೆ ಆನೆಯನ್ನು ವರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗಜಕ್ಕಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ವರ್ಗರೂ ಜಯತೀಲನನ್ನು ಜಯಫೋಣಹನೋರ್ವೆದಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಸಾಗುಗಳಿಸಿದರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಅಜ್ಞಾತಕುಲಗೋತ್ತುದವಸಿಗೆ ರಾಜಪ್ರತಿಯಾನ್ನು ಕೊಡಲಿಪ್ಪಿನಿಲ್ಲದವನಾಗಿ “ಸರ್ವೇ ಗುಣಾ ಕಾಂಚನ ಮಾಶ್ಯರುಂತಿ” ಎಂಬುಕ್ಕಿರುನ್ನಸರಿಸಿ ಪ್ರವಂಚಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಧನದಿಂದಲೇ ಕರಕರಾಷ್ಟ್ರಸಂಪತ್ತು ರಾಜ್ಯವೇಭವಗಳು ದೇರೆಯುವುದೆಂದು ಧ್ಯಾತ್ವಿಕರಿಸಿ ಕಾಲುಭಾಗರಾಜ್ಯನ್ನುವಲಿದೆ ಏಪು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ಬೀಳ್ಳೊಳ್ಳಿದುವಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥ ಸದ್ಯ ರೂಪವಾವನನುತ್ತನಾದ ಸೋಮರಾಜನನ್ನು ಕಂಡ ಗುಣವತ್ತಿಯು ಮನ ಸೋತ್ತು ಅವನನ್ನೇವಿವಾಹವಾಗದೇಕೆಂಬ ಅಧಿಭಾವೆಯ ಕಾಮಜ್ಞರದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕೃಶಾಂಗಳಾಗಿ ಪಿರಹನ್ಯಾಧೀಯಿಂದ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಭೋಜನಾಲಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿನಾನ್ನಿಲ್ಲವೇ ಏಕಿತ್ರವಾದ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಕುವರಿಗೆ ಗ್ರಹಪೀಡಿಯಾಂಬಾಗಿರಬಹುದೆಂಬಂತಹ ಮಂತ್ರತಂತ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದ ರಾಜನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಹೇವಾದ್ಯಯ ಪಂಡಿತರತ್ವರ ದಿವ್ರೈಪಧಿಇಂಬಜಾರಗಳೂ, ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರವಿಧಿಗಳೂ ನಿರೂಪಾಯವಾಗಲು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ ರಾಜನು ಯಾರು ತನ್ನಮಾಗಳ ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಯಾದುವರೇಣು ಅರಂಗಿ ತನ್ನ ಅರ್ಥರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಾಗಳನ್ನು ನಿವಾಹವಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ದಂಗುರ ಸಾರಿದನು.

ಇದನ್ನರಿತ ಸೋಮರಾಜನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಮಜ್ಞರ ಪೀಡಿತಳಾದ ಗುಣವತ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಟ ವೇಷದಾರಿಯಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ ಜಪನನ್ನು “ ಮಹಾ ಚಿಷಧಿ ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ರಾಜಪುತ್ರಗೆ ಕಾಡಿಯಲುಕೊಟ್ಟು ಅವಳ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಕ್ಕೊಂಡು

ದೇತ ಮಾಡುವ ಕಸಟ್ಟಿನಾಟಿಕ ಸೂತ್ರಧಾರನಾಗಿ ‘ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಮನೇಂ ವಾಂಭಿತ ರನುಣಾದ ಸೋಮರಾಜನು ನಿನ್ನ ಪಾಠೆಗ್ರಹಣಾಭಿಲಾಷಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೇನೇ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಡೆದರಿ ಸುಖವಾಗುವಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇವನೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟು ಗುಣವತ್ತಿಯು ಗುಣಮುಖವಾಗಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪ್ರಫುಲ್ಲವದನೆಯಾಗಿ ನಿರೋಗಿಯಾದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡರಾಜನು ಸೋಮರಾಜನ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವದಗಳಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಕುವರಿಯ ಗ್ರಹಪಿಡಿಯು ನಾಶವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಚಿಕ್ತಿದಿಂದ ಅಧರಾಜ್ಯನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಲಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗನ್ನು ವಿನಾಹಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನೂಕನ ದಂಪತಿಗ ಇನ್ನು ಬೀಳೊಳ್ಟಿನು. ಸತ್ಯರೂಪರು ಆದಿಮಾತು, ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಷ್ಪಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಿದರ್ಶನ ರೂಪ ದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದವಸ್ತಿ ಪ್ರಾಣಭಾಗಿಯಾದ ಸೋಮರಾಜನು ನಿಶ್ಚಲ ಜ್ಯೇಷ್ಠಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸುಧರಿಸುತ್ತಾರಿಗೆ ಸಮಿಚೀನವಾದ ಚತುರ್ವಿಧಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿರಂಕುಶನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸೈಭವನ್ನನುವಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ಯೋಪ್ಯತಿಕಯ ಧರ್ಮವಸ್ತುಲನಾಗಿ ಸುಖಸಂಕಳಾವಿನೆಂದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕಿದು ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರಸ್ತೋತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಧನ್ಯನಾದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಥಿನ್ನೇಭಕ್ತಿಂಭಗಲಮಜ್ಞಲತೋಽಿತಾಕ್ತ ।
ಮುಕ್ತಾಫಲಪ್ರಕರಭಾಷಿತಭಾವಿಭಾಗ : ॥
ಬದ್ಧಕ್ರಮಃ ಕ್ರಮಗತಂ ಹರಿಣಾಧಿಪೂರ್ವಿ ।
ಸಕ್ರಮತಿ ಕ್ರಮಯುಗಾಚಲಸಂಪ್ರತಂ ತೇ ॥೫॥

ಯದ್ವಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅರ್ಥಂ ಇನ್ನೇ ವಚಬಲಿಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮೋ ನಿಷ್ಠ ಪ್ರತೀಷ್ಠ ವರ್ಧಮಾನ ತತ ತವ ಭಯಹರ ವೃತ್ತಿವಣಾ ಪಷ್ಣಮಂತ್ರ ಪುನಃ ಸ್ವಾರ್ಥಃ ಅಕೋನಾ ಕರಮಂತ್ರಸೀವೇದನಾಯ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರನನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿದರೆ ಆನೆಯಾನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಸಿಂಹಪು ಕೂಡಾ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾಮುದ ತಗಡಿನಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಅಷ್ಟವಿಧಾನಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಂದು ಪ್ರಾಜಿಸು ಪ್ರತಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗಂಭೀರ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪೂರ್ವಕ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಕ್ರಿ ಜವನಾಡಿ ಹಕ್ಕಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸರ್ವದವಿನಂದಿಂದ ಭಯಂಕರ ಸಿಂಹಪೂರ್ವಕೂಡಾ ಕ್ಷುರಕ್ಕು ಹೊಂದು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ಇ) - ಹೇ ಸ್ವಾಮಿನಾ ! ಆನೆಯು ಗುಂಡಸ್ತಲವನ್ನು ನಿಂಬಿ ಗಜಮುತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದು ರಕ್ತರಂಜಕವಾದ ಕ್ಷೇರುಳ್ಳ ಸಿಂಹಪೂರ್ವಕೂಡಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಭಕ್ತಿರನ್ನು ಏನೂಮಾಡಲಾರದು. ಪೀಡಿಸದೇ ಇರುವುದು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಿಸಿದ

ದೇವರಾಜ ಶ್ರೀಮಿಂಯ ಕಥೆ ॥೭॥

ಭರತವಿಂಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸ್ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಹಾ ಸಂಪತ್ತನ್ವಯಿ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಸಗರವೆಂಬ ನಟ್ಟಿಳಾದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ದೇವರಾಜನೆಂಬ ವರ್ತಕನಿಡ್ದನು. ನಿತ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತಿಕಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಧರ್ಮ ಪ್ರತಾಚರಣೆಯ ಸದ್ಗುರುಭಾವನೆಯಿಂದ ದಯಾ ಧರ್ಮಸಿಧಿಗಳಾದ ತಪೋವಹನ ವೀರಚಂದ್ರರೆಂಬ ಮಹಾ ಮುನಿಗಳ ದರ್ಶನಗೆಗೆದು ಪ್ರವರ್ಚನಾಲಾಂಡಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾನರಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು

ಕೇಳಿ ತಿಳಿದವನಾಗಿ ತನಗೂ ಆ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಪರಣಮಾಡುವ ನ್ಯತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು
ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಇವನ ಪಾರಥನೀಗೆ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಮುಸಿಗಳು ದಿವ್ಯ
ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಾಡಿ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ
ಪ್ರತ ಚ್ಯಾತಿಜಲ್ಲಿದಂತೆ ಆಚರಿಸಲು ಹೇಳಿ ಅಶೀವರ್ದಿಸಿದರು.

ಸದ್ಗುರು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ಆದ ಸಂತೋಷ ಮನಸ್ಸಿ
ನಿಂದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರೇಹ್ಯಾವುದನ್ನು ಆಜಣಿಯಲ್ಲಿ ತಂಡ
ದೇವರಾಜನು ಒಂದು ದಿನ ದ್ರವ್ಯಾಚನೀಯ ನಿಮಿತ್ತ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಲು
ತನ್ನ ಸ್ವೀಕುತವರ್ತಕ ತಂಡದವರಿಂದನೇ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಗಳಿಂದ
ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಲಷ್ಟ್ವೀನಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಬೆಳಿಗಿದನು.
ಲಷ್ಟ್ವೀನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖಾರವಿಲ್ಲದ ದುಷ್ಪ ಮೃಗ
ಗಳ ವಾಸನಾ ನಾವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾದ್ಯವಾದ ಮಹಾರಜ್ಯವನ್ನು ಹೋಕ್ಕು
ಸ್ವಲ್ಪಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅನೇಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಭಯಾವಹಿಸುವಂಥ
ಅನೇಯ ಕುಂಭಸ್ಥಲದಿಂದ ಹೊರಟಿರಕ್ಕೆ ರಂಜಿತವಾದ ಮೃಗರಾಜ ಸಿಂಹನು
ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಆಭಿಷೇಷತ್ತಾ ತಂಡದವರ ಸಮಾಜ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ
ಪಾಣಭಯಗ್ರಸ್ಥರಾದ ವರ್ತಕರ ತಂಡವು ಹೆಡರಿ ಕೈಕಾಲಾಗಳನ್ನು ಕೆಂದು
ಕೊಂಡವರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿಹತ್ತಿಸಿದ್ದ ಪಾರುಮಾಡಲು ಆದೇಶದ ರಾಜ
ನನ್ನ ಪಾರಥಿಸಿದರೂ, ಸಾಧ್ಯವಾಗದುಕ್ಕಾಗಿ ಉಂತಿಸುತ್ತದೆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದ ದೇವರಾಜಕ್ಕೇಷ್ಟೀಯು ಭಯಂಕರ
ಸ್ವರೂಪದಿಂದುರಾದ ಮೃಗರಾಜನ ಉಪಟಿಳಕ್ಕೆ ಹೆಡರದೆ ಘ್ರೇಯಾ
ದಿಂದ ಶಾಂತಪರಿಣಿತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶೈವನುಸಿಗಳಿಂದ ಪದ್ದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಭಕ್ತಾನುರ ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಇವನನ್ನು ತದೇಶಕಿತ್ತದಿಂದ
ಪರಿಸಲುದ್ದಕ್ಕಾದನಾದನು. ಸ್ತೋತ್ರಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಿಂಹವು
ತನ್ನ ಕುರುರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮತೆಯ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವ
ದಿಂದ ವರ್ತಕ ಶಿರೋವಾಣಿಯನ್ನು ಮಾರುಸಲ ಪ್ರದ್ವಷ್ಟಿಗ್ರೇದ

ನಮೆಸ್ವಾರ ಮಾಡಿತು. ಉಪಕರಣಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕರಣಾಗತವಾದ
ಸಿಂಹಕ್ಕೆ “ ಎಲ್ಲೆ ಮೃಗರಾಜನಾದ ಸಿಂಹನೇ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಆಸಂತಾನಂತೆ
ಕಾಲದವರಿಗೂ ದುಃಖನಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜತುಗ್ರಂಥಿ ಭ್ರಮಣರೂಪ
ವಾದ ದುಃಖಮಾಯ ಸಂಸಾರ ಕುಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ಕೊನೆಗೆ ಸಹಿಸಲಕ್ಕೂವಾದ ನರಕಗತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಈ ಪಾಪಮಾಯ
ಜೀವಣಿಸಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಪ್ರಜ್ಞಮಾಯವಾಗಿ ಕೇಳಿನೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ದಯಾಧರುವರು ದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಧೇಯಿಟ್ಟು ಜೀವದಯಾಪರ
ನಾಗಿ ಅಹಿಂಸಾ ಪ್ರತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕಾಲಳಭಿ ಪದೆದವನಾದ ನೀನು
ಕ್ಷಾರಪರಣತೆಯ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳು ಎಂಬುದಾಗಿ
ಸೌಮ್ಯ ವಚನಗಳಿಂದ ಉಪದೇಶವಾಡಿದನು. ಇವನ ಸದುಪದೇಶವನ್ನು
ಮನಗೊಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದ ಸಿಂಹವು ದಯಾಧರುವರ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿ ವಣ
ಗಿದ ತರಗೆಲೆ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ
ಸ್ವೀಕಾರದ ಪ್ರಜ್ಞದಿಂದ ತಿರುಂಜೆಜಾತಿಯ ಮೃಗಪರ್ಯಾಯದಿಂದ
ಚ್ಯಾತನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದುಷ್ಪಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಾಗರಾಜನನ್ನು
ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದ ಕರುವಿನೇರೋವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗ್ರೇದು ತಮ್ಮನ್ನು
ಪಾಣಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗ್ರೇದ ದೇವರಾಜ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ
ಶಾಂತಿ, ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬಹು ದ್ರವ್ಯಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದು
ಹಿಂದಿರುಗಿದ ವರ್ತಕತಂಡವು ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದ ಆರಾತಿಧ್ಯಗಳಿಂದ ಅವ
ನನ್ನ ಸತ್ತಿರಿಸಿದರು. ದೇವರಾಜ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ಸವಾನರಾಗಗಳಿಂದ
ಸವಾದರಣೆಯನಾಗಿ ವಿಶುಲದ್ವರ್ಜ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಧನವನ್ನು ಜಿನ ಚೈತಾತ್ಯ
ಲಯಾಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆಷಷ್ಟವಾದ ಜಿನಬಿಂಬಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವಾ ಕಾರ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯೋಗಿಸತ್ತಾ ಯಾತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೇ
ದಗಿಸತ್ತಾ ಪ್ರಜ್ಞಪ್ರದ ದಿಂದ ದಯಾಧರುವ ಶ್ರೀಷ್ಟಸಂಘರ್ಷಕಿರಾಗಿ ಕೇತೀರ
ನಂತನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕೆಳಿದು ಸ್ವಾರ್ಥವರಗಳಿನವನ್ನು
ಹೊಂದಿದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಕೆಲ್ಪಿಂಕಾಲಪನನೋಧ್ವತವಹ್ನಿಕಲ್ಪಿಂ |
ದಾವಾಸಲಂ ಜ್ಯುಲಿತಮುಜ್ಯಲವಿಸ್ಪರಿಂಗಮೂ ||
ನಿಶ್ಚಯಂ ಜಾಫತ್ಪುನಿವ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಪಕಂತಂ |
ತ್ವನ್ನಾಮುಕೀರ್ಣನಜಲಂ ಕಮಯಕ್ಕಿಷಣ್ಣ ||೨೦||

ಹುಟ್ಟಿ - ಹಿಂ ಹ್ರೀಂ ಅಹಂ ಇವೋ ಕಾಯಬರೀಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಹಿಂ ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೀಂ ಅಗ್ನಿ ಉಪಕಮಂ ಕುರು
ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಆ ವಾರ ದಿನಂಪ್ರತಿ ೧೦೯ ಜವ
ಮಾಡಿ ಸೋತ್ರಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಪೂರಿತ ನೀರನ್ನು ಶೈಲ್ಪೀಸಿದರೆ
ಸಾಲ್ಪು ಕಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಿಟ್ಟ ದಾವಾಗ್ನಿಯೂ ಕೂಡಾ
ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಗಾರ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವ ತಾಮ್ರದಿಂದ
ಮಾಡಿದ ಯಾಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಅಷ್ಟವಿಧಾನಾರ್ಥಕನೇಗೆ
ಉಂದ ಶೂಜಿಸಿ ಆ ದಿನಸದವರೆಗೂ ೧೦೯ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಷ್ಟ
ಸಹ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಸೋತ್ರ ಮಂತ್ರ
ಜರಿಸಲು ಧರ್ಮಾನಿರರ್ತನಾಗಾದ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕಾಡು
ಬೆಂಕಿಯೂ ಸಹ ನಿರೋವಾದಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಭರ (ಕಾವ್ಯ ೪೧) — ಹೇ ಪ್ರಭಿಂ ! ಚಿರಾಗಾಳಯಿಂದ
ಪ್ರದೀಪಸ್ವಾದ ಪ್ರಾಳಯಾಗ್ನಿಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಕಿಟಿಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಸಿಸಿದರೂ ಆವು ಸಮಸ್ತ ಮಸ್ತಿಷ್ಟನ್ನು ದೂರಿಸಲು ಸಮಾಧರಾಗಿದ್ದರೂ
ಇನ್ನ ನಾಮಕೀರ್ණನೇಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತನೇ. ||೪೧||

ಇಂತೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿದ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಕಥೆ ||೩೮||

ಭರತಕ್ಕೇತ್ತದ ಪತಾಣಪ್ರಾರಂಭ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ಧೃತಿಪರಕಾಚಾರ ಪರಸಾಗಿ ಭಕ್ತಾನಂದ
ಸೋತ್ರಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧೃತಿಪರಿಸಿದೆ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಸ
ಸಂಧಾರ್ಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋತ್ರ ಇವ ವಾದಾತ್ಮಕ ಧರ್ಮಾತ್ಮಕ ಯಿಂದ ಶಾಲಕೆಳೆ
ಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ತನ್ನ ಸಹವಾಟಿಗಳಾದ ವರ್ಕ ಕವ್ಯಂದೊಡನೆ ಪರದೇಶ ಸಂಚಾರಾರ್ಥ
ಹೊರಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನು, ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಾಗ ಕಾಡಿ ಇಚ್ಛಿಸಿಂದ
ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುವ ಮಹಾರಣ ಪ್ರದೇಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಯಾವ ಕಡೆಯೂ
ತಪ್ಸಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗಕಾಣದವರಾಗಿ ಉಂತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ.
ಇಂತಹ ಸಂಕಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಕಕಂಘದೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಚಿರ್ಯತ ಕಮೋರ್ಫದಯಾದಿಂದ ಈ
ರೀತಿ ಕಷ್ಟಲೂಪಾರ್ಪಿಸುತ್ತಿದೆಯೂ ಭಾವಿಸಿದವನಾಗ ಸಂಗತಿಗೆಲ್ಲಾ ಧೃತಿ
ಗುಂದದೆ ದಿವ್ಯ ದೇವನಾಮಸ್ತರಣಿಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ತಾನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ
ಭಾವನೆಯ ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಸದ್ಗುರೋಪದೇಶಿತ ಭಕ್ತಾನಂದ ಕಾವ್ಯ
ಮಂತ್ರ ಸೋತ್ರಮಾಡಿದನು.

ಭಕ್ತಾನಂದ ಸೋತ್ರ, ಮಂತ್ರದ ಅಧಿದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪರಿ
ದೇವಿಯು ಭಕ್ತನ ಸೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮನಕರಗಿದವಳಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನವದನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಪಿಸಿ
ಒಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೋತ್ರಪೂರಿತವಾದ ಆ ದಿವ್ಯ ಜಲವನ್ನು ಶೈಲ್ಪೀಸಿಲು
ಸಾಲ್ಪು ನಿಟ್ಟಿನಿಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಕಾಡಿ ಇಚ್ಛೆ ಮೊದಲಾದ ದುಧರ

ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪವೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬು ಎಂದು ಹೇಳಿದವಳಾಗಿ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ತನ್ನ ಸಾನವಾದ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿಹೋದಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾನು ದೇವತೆಯಾಂದ ಅಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದಿರುವೆನೋ ಆಥವ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥಿಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಧೃತವಾಗಿನಂಬದೆ ಸಂಶಯಗ್ರಹಣಾದಾಗ್ನಾ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಪರ ಮಂತ್ರಕರ್ತಿಯಾಂದ ಪಡೆದ ದೇವದತ್ತ ದಿವ್ಯಜಲವನ್ನು ಕಂಡವನಾಗಿ ಹರಣಚಿತ್ತದಿಂದ ದೇಸಿಯಾ ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥಿವಾರವದಿಂದ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯ ಜಲವನ್ನು ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಿಸುವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯು ಜನವಚನದಿಂದ ಸಂಸಾರ ತಾಪವು ಕಳೆಯುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನೆಯು ಉಪಕರುವಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಕ್ಷಯಚಕ್ರತರಾದ ವರ್ತಕ ವ್ಯಂದವು ಹರಣಭಂತ ರಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ಮರ್ತೀತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಾಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಣಿಸುವಾಡಿ ಕಾವಾಡಿದ ಲಪ್ಸಿತ್ತಿಧರ ಶ್ರೀಸ್ತಿಯಾ ಖವಕಾರವನ್ನು ನಾನಾಬಗೆಯ ಭಾವೇಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಾಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲಾಲ ಪ್ರಸಾರಗ್ರಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸ್ವವರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಷುಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಗ್ರಹಿಸುಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜೈನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಭಾವನೆಯ ಫಲದಿಂದ ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಭಾಂಧವನೆಿದನೆ ಕಾಲಕಳೆಯುವ ಪುಣಿ ಸುಖದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣೇಭೂತ ನಾದ ಭಗವಣಕ್ಕೆ ಲಪ್ಸಿತ್ತಿಧರ ಶ್ರೀಸ್ತಿಯನ್ನು ಸನ್ನಾನಿಸಿ ಸರ್ವರೂ ಸುಖ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಕಾವ್ಯ - ರಕ್ತೇತ್ತಣಂ ಸಮದಕ್ಷೇತ್ರಕಲಕಂತನೀಲಂ ।
ಕ್ಷ್ಯಾಧ್ಯೋದ್ದತ್ತಂ ಘನಿಸಮುಕ್ತಾವಾಪಕಂತನೂ ॥
ಅಕ್ರಾನುತಿ ಕ್ರಮಯುಗೆನಿರಸ್ತಕಂತ ।
ಸ್ವರ್ಪನಾ ಮಂಜಾಗದಮಹಿ ಹೃದಿಯಸ್ಯ ಪುಂಸಃ ॥೪೧॥

ಪುಣಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಽಂ ಅರ್ಹಂ ಇವೋ ವೀರಸವಿಣಂ ॥
ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಇಮೋ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರೀಽಂ ಶ್ರಾಂ ಶ್ರುಂ ಶಿಲಿಂದಿ ಕಮಲಪದ್ಮ
ಶ್ವರದಿವಾಸಿನಿ, ಪದ್ಮೋಪರಿಸಂಹಿತೆ, ಶಿಂಧಿ ದೇಹಿಮನೋವಾಂಭಿತಂ
ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ - ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಆಥವಾ ತಾನ್ವುದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರ
ವಿಧಿ ಸಮಿಂಷದಲ್ಲಿಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಅಪ್ಯವಿಧಾ
ಜೆನೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರತಿ ದಿವಸಮೂ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ಮರ್ತೀತ್ರ
ಗಳಿಂದ ಗಂಂಟ ಜವ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಭಯ ನಾಶವಾಗುವುದ
ಇದೆ ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಜಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೪೧) - ಭಯಂಕರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಸಮರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರೆ ವಾದ ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಗಳ ಗಂಡಸ ಲವ್ ಸೀಳ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವುಗಳಿಂದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವರಿಯಾತ್ಮಿ ರುವ ಭಯಾನಕ ದೃಕ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಅನೇಕ ಶೋರ ಸೈನಿಕರೂ ಯಾದ್ರಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಛಿಡಿ ಹೊಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಜರಣಕಮಲಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಭಕ್ತರು ಜಯತ್ತೀಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ॥೪೧॥

ಉನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಂಚಿದ
ಧೃಡವೈತೆಯ ಕಥೆ || ೨೮ ||

ಭರತವಿಂದದ ನಮಂದಾನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶನೆಂಬ ಧನಪತಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ರೂಪಲಾವಣ್ಯ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ಧೃಡವೈತೆಯೆಂಬ ಮಾಗಳಿದ್ದಾರು. ಪುತ್ರಿಯು, ಪ್ರಾಸ್ತವಯಸ್ಯಾಲಾದು ದನ್ನಕೆಂಡ ಮಹೇಶನು ತನ್ನ ನಗರ ಸಮಾಬದಲ್ಲಿ ಸ್ವಜ್ಞತಾಗಿದ್ದ ದಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀಷ್ವನೂ, ತಿವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಳ್ಳವನೂ, ವಿಶುಲ ಪರ್ವತಯಾವಂತನೂ ಆಗಿದ್ದ ಕೇವಣಣನೆಂಬ ಸೈಂಕರಿಕ ಶಿಖಾವಾಣಿಗೆ ತೀಲಲೀಬಾಲಿಭಳಷಣೆಯಾದ ಮಾಗಳನ್ನಿತ್ತು ತುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯ ಉತ್ಸವದಿಂದ ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು.

ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಗೃಹವನ್ನು ಸೇರಿದಂತಹ ಮಾಳಿದಿಂದ ಕಾಲಕೆಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಒಕ್ಕಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ನೂತನ ಸಹಿತಿಗಳು “ ತರಿರಭಿನ್ನಂ ಪರಮಾತ್ಮನೇಕಂ ” ಎಂಬ ನಾಜ್ಯಿತಿಯಂತೆ ಸರಸಸಲ್ಲಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕೆಳಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಸರಾರದ ಕಪಟಸ್ವೀಕರಿತೆಯ ನಿರ್ಧಿಂಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಹೆಕ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುಯಾದ ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳ ಸ್ವೀರಸಾಗರ ಸುಖಕ್ಕೆ ಹುಳಿಹಿಂಡಿದವರಾಗಿ ಸರಸದಾಂಪತ್ಯಾನುಕೂಲಕೆ ನಿರಸವನ್ನಿಂಬಿವಾಡಿ ಬಂಧು ಬಳಗದವರ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳಿಕೊಡದೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮದೂಷಿತಳೂ ಕಪಟನಾಟಿಕ ಸಂತ್ರಧಾರಿಯಾ ಆದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಮಾಡಿ ಸ್ವ ಕಾಯಾದಲ್ಲಿ ಸಘಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕುಟೀಲ ವೀರ ಸ್ವಭಾವದ ಚಕ್ಕ ಹರಿಯಾದ ತೊಕ್ಕ ಮಾತಿನ ಕಕ್ಷುಲತೆಯ ವನವು ಸೈಯಾರಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ವರಮಾಡಿಕೊಂಡವಳಾಗಿ ಸವತಮಾತ್ಮಯಾ ಸಹಜಗಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತುಳಿಕಾಡುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ಧೃಡವೈತೆಯ ವಿವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವ ಕಪೂರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಇಲ್ಲಿಸಲಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೋಷಾರೋಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮಾತು

ಗಳನ್ನು ಪತ್ರಾಜನು ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುನೆಂಬದನ್ನು ಅರಿತನಾಗಿ “ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣೀಶ್ವರನೇ ! ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿವಾರಂಭಿತ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ವನಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾನವಿಟ್ಟು ಕೇಳು “ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಪೊಚ್ಚ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆದೇವರನ್ನೂ ನಮಾಸ್ತಾರ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸದೆ, ದಿಗಂಬರ ಮಾನಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧರನ್ನೂ ನೇಂದಬಂಧಿರಿಸಿದ್ದೂ ಬಹುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವ ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯು ತನ್ನ ಧರ್ಮವೇ ಶ್ರೀಷ್ವನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ಸ್ವ ಮಾತಾರ್ಥಕ್ಯಾಲ್ಯಿ ನಿರತಳಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಸೋತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಚಂದ್ರನೊಷಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಂಭಾಗಿರಿವ ನಮ್ಮ ಮನೆಶನದ ಕೇರಿಲತೆಗೆ ಕುತಾರಪಾಲಾಯಾಗಿರಿತ್ತಾಳೆ. ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣಾಳಿದ ಅವಿವೇಕಿಗಳಂತೆ ನಿರ್ವುವರ್ತಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮನೆಶನಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಳಂಕ ಬಂದೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಷವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಿಹಿಯನ್ನು ಎಳೆಯಿದರಲ್ಲಿಯೇ ಬೀರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತಿಲ್ಲಿಗೆಯುವುದು ಶ್ರೀಯಸ್ವರ ಇದರ ಮೇಲೆ ತಮಿಷ್ವನಿದ್ದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಮಾತಿನವಲ್ಲಿಯ ಲಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮನಗೊಂಟಿವನಾದ ಶ್ರೀಷ್ವಯು ಕಾಮಾಂಥತೆಯ ಕುಸಿತ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪರಿತಪ್ತಹೃಡಯಾಗಿ ಧೃಡವೈತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರನ್ನಿಂಬಿದ್ದಾರು ಅವಶನ್ನು ನಿಪುಂಭಾಗಾಡುವುದೇ ಶೇಸೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ಮಂಡಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರ್ವವನ್ನಿಂಬಿ ಕಪಟ ಮೋಹಲಾಸ್ಯದಿಂದ “ ಎಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣ ಶೀಲವಂತ ಶಿರೋನಾಣಿಯಾದ ಧೃಡವ್ಯತೆಗೇ ನಿರ್ಗೋಸ್ಯರ ಉತ್ತಮವಾದ ಶ್ರೀಷ್ವಬೆಲಿಯ ಪ್ರಾಣುಕಾರವನ್ನು ತಂದು ಆ ಘಟಿಕದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ ನೀನು ಆದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಂದು ಹೇಳಿದನು ಪತಿಭಕ್ತಿ ಪರಾಯಣೆಯಾ ಶೀಲಗುಣದ ಸುವಿಜಾರ ಸಂಪನ್ಯೆಯಾ ಸ್ವದರ್ಶನರ್ಥದ್ವಾರಂತಳಾ ಆದ ಸತಿಮಂಜಿಯು ಸೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಕಾವ್ಯಸ್ವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಮಂಡಕಿಗೆ ಕೈಕಾರಲು ಕಾವಾ

ಗಿದ್ದೆ ಹಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಥರಿಸಿ ಸಂತೋಷಭರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಠಿಭನ ಸಮಾಪನನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವತ್ಯಿಸಲು ಆ ಹಾರವು ಹಾವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿತು. ಸರ್ವ ವಿಷವೇರಿದ ರೋಮನು ಜ್ಞಾನಕೂನ್ಯನಾಗಿ ಮೂಳೀಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೇಲಕ್ಕೆ ಬಿಡು ಬಿಟ್ಟಿನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಪತ್ರಿರಾಜನ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಧೃಡವುತ್ತಿಯೇ ಕಾರಣಕ್ಕಿಂದು ಆರ್ಥಿಕವಿಯಿಂದ ಸ್ತುಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಿನ್ನು ಕುಸ್ತಲ ತೆಯು ತನ್ನ ಬಾಧುಬಾಂಧವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ತನ್ನ ಕವಟವಿದ್ದೀಯ ಪತಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುವಾಲೆಯಾಗಿದ್ದ ದ್ವಾ ಪತಿಯ ಕರಿಸ್ತರ್ವದಿಂದ ಹಾವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮೃತ್ಯುಗೀರುವಾಡಿದ ಭಯಾನಕ ದೃಷ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲಿ ಪತಿಭಕ್ತಿ ಶಿರೋಮಾಲೀಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವದ ಕರ್ಮವಾಕಫಲವೆಂದರಿಂತು ಅದರ ನಿವಾರಕೋಪಾಯವಾದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೌತ್ತರ್ತ ಜಪಗ್ರೀಯುಲು ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೀಯಾದ ಶ್ರೀಚಕ್ರೀತ್ಯರೀ ದೇವಿಯು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಬಂದು ಭಗವದ್ವಿಕ್ತಾದ ಧೃಡವುತ್ತಿಗೆ ಆತೀವದಿಸಿ “ಸವತವಾಕ್ತಯು ದಿಂದ ಇಲ್ಲಾಸಲ್ಲದ ದೋಷಾರೋಪಕರ್ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಜೀವಕ್ಷಾ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನುಂಟಿವಾಡಿದ, ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಬಂಧು-ಬಾಂಧ ಪರು ತಮ್ಮ ಹೀನಕ್ಕೆತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರೆ ಶರಣಾಗತ ರಾಗಿ ಕ್ಷೇಮಾಯಾಚನಿಗೆದರೆ ಪತ್ಯಿಯ ಮಹಾ ಮಂತೋಪಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿ ಸೇಯ ಫಲವಾಗಿ ಅವನು ಮೂಳೀಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನ್ನು” ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಗಿ ದೇವಿಯು ಅಂತದಾರನಾಳಾದಳು.

ಚಕ್ರೀತ್ಯರೀಯ ಆಕಾಶವಾಣಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ಸರ್ವರೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧೃಡವುತ್ತಿಯ ಕಾಲಿಗಿರಿ ಕ್ಷೇಮಾಪನಗ್ರೀಯುಲು ಬೇಡಿದರು. ಧೃಡವುತ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆಬಲಿದಿಂದೊಂದು ಪರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಹರಿಸಿದ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋಂಡಾಡುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಜಪಪೂರಿತವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಶ್ರೀತ್ಯಾಪಚಾರಮಾಡಲು ಸ್ತಾಣಪತಿಯು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು

ಪಡೆದು ತನ್ನ ಪತ್ತಿಯಾದ ಧೃಡವುತ್ತಿಯು ತೀಲ ಪ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಮನ್ನಾಣಿಯಿತ್ತು ತನ್ನ ಸರ್ವ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ದಯಾಧಮುದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮಂತನಾಗಿ ನೆಯೆಯುತ್ತಾ ಸದ್ಗುರುಂಗಕಾರ್ಯಪ್ರಭಾವಸೆಯು ಕಾರ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಸಂಪತ್ತವುದಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ನಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಕೀರ್ತನಂತನಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಪಲ್ತುರಂಗಗಜಗಜೀತಭಿನುನಾದ |
ವಾಜ್ಞಾ ಬಳಂ ಬಳವತಾನುಕ್ತಿ ಭಾವತಿಭಾವಂ ||

ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾಕರಮ ಯುಖಿಭಾವವಿಧಂ |
ತ್ವಕ್ತಿತ್ರಣನಾತ್ರಮ ಇವಾತು ಭಾವಾಮುಖೈ || ೧೭೩ ||

ಖಂಡಿ - ಓಂ ಓಂ ಆಹಂಣಮೋ ಸಮ್ಮಿ ಸಮ್ಮಿಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಓಮೋ ಓಮಿಪುಂ ವಿಷಹರ, ವಿಷ ಪ್ರಕಾಶನ, ರೋಗ ತೋಕ ದೋಷಗ್ರಹ ಕಷ್ಠ ಉಮವಾದಜಾಯ; ಇಸುಹಣಮಗಹಣ ಸಫಲಂ ಸುಹದೆ ಓಂ ನಮಃ ಸಾಮಾ ||

ವಿಧಿ - ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಆಥವ ತಾಮ್ರ ಶಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಅಷ್ಟ ನಿಧಾನಾಚರ್ಚನೆ ಗಂಬ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪೂರಿಸಿ ಸಮಾಪಿತ್ತಿ ಕೊಂಡರೆ ಪರಾಕ್ರಮಾಲಿಯಾಗಿ ಯಾದ್ವಿದಲ್ಲಿ ಭಯ ಉಂಟಾಗದವನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾಧರ (ಕಾವ್ಯ ೪೭) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ಉದ್ದ ತವಾದ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಗಜಸೆಯೆ ಯಾದ್ವಿದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ರಾಜರಸ್ಸೆನ್ನುವು (ದಕ್ಕೆಟ್ಟಿ) ಒಡಿಕೋಗುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಮಕೀರಣಸೆಯೆ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕಟಗಳು ಸೂಚನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಅಂಥಕಾರದಂತೆ ದೂರಾಗುವನ್ನು.

ಕಾವ್ಯ - ಕುಂತಾಗ್ರಭನ್ನಗಜಲೋಹಿತವಾರಿವಾಹ |
ವೇಗಾವತಾರಕರಾಖಾಪರಯೈಧಭೀನ್ಮೀ - ||
ಯುದ್ಧೇ ಜಯಂ ವಿಜಿತದುಜಯಜೀಯಜೀಯಕ್ಷಮ್ - |
ಸ್ತುತವೈದವಂಕೆಜವನಾಕ್ರಯಿಂಹೇ ಲಂಭಂತೇ ||೨೨||

ಹುದ್ದಿ - ಒಂ ಶ್ರೀ ಅರ್ಹಂ ಇವೋ ಮುಮರಸವೀಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಒಂ ನಮೋ ಚಕ್ರೇತ್ತರಿದೇವಿ, ಚಕ್ರಧಾರಿಂ ಜಿನತಾಸನ ಸೇವಾ ಕಾರಿಂ, ಜಿನತಾಸನ ಕ್ಷುದ್ರೇತದ್ರುವ ವಿನಾಶಿಂ, ಧರ್ಮಾಂತರಿಂಃ, ನಮಃ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ್ವಪ್ತಿ ೧೦೮ ಜವಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೀಳಿ, ಅಥವಾ ತಾವುದ್ರ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರ ವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಅನ್ವಯಿಧಾನಾಚರ್ಚಸೌಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತು ದೂರೆಯುವು ದ್ವಿದೇ ಯಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಯತೀಲನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾಧಿ (ಕಾವ್ಯ ೪೨) — ತೀವ್ರೇವಾದ ಶಕ್ತಿದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅನೇಗಳಿಗೆ ಗಂಡಸ್ತುಲವು ಶೀಳ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದು, ರಕ್ತಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಭಯಾನಕ ದೃಷ್ಟಿವನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವಂಥ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಚರಣಕವುಲಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಭಕ್ತರು ಜಯತೀಲರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ - ಉತ್ತರ ಸೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರ್ವಿಸಿದ
ಗುಣವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನ ಕಥೆ ||೨೩||

ಭರತದೇಶದ ಮಧುರಾನಗರದಲ್ಲಿ ಬಹುಪರಾಕ್ರಮ ತಾಲಿಯಾದ ಯುದ್ಧ ಲಾಲಸೇಯ ರಣರಂಗನಂಬಿ ಅರಸನು ದೇವಲೋಕದ ದೇವೇಂದ್ರ ನಂತೆ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಮರ ಸ್ವೀಕರ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸದಾಚಾರ ನಿಷ್ಪಣತೆಯ ಕೇತ್ತಿರಂತೆ ನಾದ ಗುಣವರ್ಮನೆಂಬ ಅನುಜನಿದ್ದನು.

ಗುಣವರ್ಮನ ದಿಗಂತವ್ಯಾಪ್ತ ಕೇತ್ತಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸದ ಅಷ್ಟಾಯಾವಾಯ ಗುಣದ ಅಶ್ವಿಗೆಯಾದ ರಾಣಿಯು ಒಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸರಸಸಳ್ಳಾಪಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ “ಗುಣತಾಲಿಯೂ, ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯೂ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಹಿತಾಗಿರುವ ನಿವ್ಯಾ ತಮ್ಮನು ದುಬುಫದಿಯಾಳ್ಳವನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೇಯಿಂದ ಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿವ್ಯಾನ್ನು ಪದಚ್ಯಾತನನಾಗಿ ಮಾಡುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ರಾಣಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದವನಾದ ರಾಜ್ಯಮದೋನ್ನಿತ್ತ ರಾಜನು ಕ್ಷೇತ್ರಾಧರವರವಳಾಗಿ ತನ್ನ ಬಂಧುವೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಯಸದೆ ನಾನಾಬಗೆಯ ಉಪದ್ರವಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ರಾಜ್ಯಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ವಾಡಿದನು. ಅಳ್ಳಿನ ಉಪಟಿಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದವನಾದ ಗುಣವರ್ಮನು ಭಯಾದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ಸಮಯ ಸು ದಿಗ್ನಿಜಯಾಧಿವಾಗಿ ಸೇನಾಬಲದೊಡನೆ ಹೊರಟಿ ರಾಜನು ಮಧ್ಯಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಣವರ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಪೂರ್ವಗ್ರಹದೊಂದಿತನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವ ನೀಳ

ವಿಚಾರದಿಂದ ಗುಣವರ್ವನೆ ವಢಿ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾ ಧಾರಕ ಪರಾಕ್ರಮಾರ್ಪಾಲಿ ಸೇನಾನಾಯಕರಿಗೆ ಅಳ್ಳಿ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನ ಅಜ್ಞಾ ನುಸಾರ ಮಹಿಳಾರ್ಥಿ ಬಂದ ಸೇನಾನಾಯಕರು ವಿಕಾರಿಯಾದ ಗುಣವರ್ವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಗುಣವರ್ವನ್ನು ಧೃತಿ ಗುಂಡದೆ ನಿಜಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನು. ಮಾತಾ ಮಂತ್ರಾಧಿಕೀರ್ತಿಯಾದ ಚಕ್ರೀಕೃರಿಯು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಪರವಶಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಳಾಗಿ ಬಂದು ತನ್ನ ದೈವಿಕತೆಯ ಬಲ ದಿಂದ. ಸೂರ್ಯಕಾರಂತಿಯು ನಿಬಿಡವಾದಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂತೆ, ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಹಿನ್ನು ನಾಶಗ್ರಿದು, ಜಿನಭಕ್ತಾಗ್ರೀಸರನ್ನು ಆತೀರ್ವದಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿಂದೋದಳು.

ತನ್ನ ಸೇನೆಯು ಭಗ್ನವಾದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನೂನಿತನಾದ ರಾಜನು ಅಸಾರವಾದ ಸಂಸಾರ ರಾಜ್ಯಸ್ವೇಭವಗಳ ಅನಿತ್ಯತೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಏಳಿಸೆಯ ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಸಯು ನೋಹಕಕ್ಕೆ ಪರವರೆನಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುಜನ್ನು ವಧಿಸುವ ದುಷ್ಪಾರ್ಥಾರಬುದ್ಧಿಯ ಪರಾಕರ ಷ್ಪೃತೆಯ ಪರಿಸೂಪಕ್ಕೆ ಪರಾಪ್ರಯ ತ್ರಾಪಣಿಪ್ಪ ವೇರಾಗ್ನಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ “ಗುಣವರ್ವನಾಗಿ” ರಾಜ್ಯಾಭಿನೀಕಮಾಡಿ ಸನ್ನಾಸಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಇನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಾನು ಬಂಧಿ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಕಾಲಿಕಳಿದನು. ಗುಣವರ್ವನರಾಜನು ದಿವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪದೇದ ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಪಿಯೆ ನಿಷ್ಪಂಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ನುಭವಿಸಿದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಅಂದೋನಿಧಿಷ್ಠಾಪ್ಯಾತಂನಕ್ರಚಕ್ರ ।
ಪಾರಿನಿಷಿರಭಯದೋಷಾಬಾದಭಾಗ್ಯ ॥
ರಂಗತ್ತರಂಗಿಂರಸ್ತಿತಯಾನಪಾತ್ರ ।
ಸ್ವಾಸಂವಿಹಾಯ ಭವತಸ್ಸರಾದ್ವಿಜಂತಿ ॥೪೭॥
ಯಾದಿ - ಸಿಂಹಿಂ ಅರ್ಜಂ ಶಿವೋ ಅವಿಂಯಸವೀಂ ॥
ಮಂತ್ರ - ಸಿಂಹನೋ ರಾವಣಾಯ, ವಿಭಿಷಣಾಯ, ಕುಂಭಕಣಾಯ, ಉಂಕಾರಿಪತಿಯೇ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಾಯೇ ಮನಸ್ಸಿಂತಿಕಾಯಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥
ವಿಧಿ - ಈ ಕಾವ್ಯನನ್ನೂ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಪಾರಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೀಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರದ ತಗಡಿನಲ್ಲಿದ ಯಂತ್ರವು ಸರೋವರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ವಿಶಕ್ತ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಬಹುದು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿದಿನಸ್ವರೂ ಗಂಭೀರ ಜವನೂಡಿ ಪ್ರಜಿಸಬೇಕು.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೪೪) — ಹೇ ಪ್ರಭಿಂ! ಯಾವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೊನು ನೋಸಳೆಗಳು ಉದ್ದಿಕ್ತವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಭಯಂಕರ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತರುವ ಭಕ್ತನು ಏನೂ ಕವ್ಯನಿಲ್ಲದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಒಳನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ

ಧನವಾಹ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯ ಕಥೆ ||೨೦||

ಭರತಭಂಡದ ರಾಮಾತ್ಮಿ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ದಯಾಧರು ಶ್ರೀಲಗಂಥ್ಯನೂ ಆದ ಧನವಾಹನೆಂಬ ವೈಶ್ವನಿದ್ದನು. ಇವನು ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತ ಜೈನರೂಪಿ ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಯವರ ದಿವ್ಯ ಪಚನಾವೃತ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಭಕ್ತಾನುರ ಕಾವ್ಯಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪುಣಿ ಸಂಚಯದ ಸಂಕೀರ್ಣದಿಂದ ಸುಖಿವಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷಯುತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನವಾಹನು ಧನಾಜರ್ಣಯ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾರ ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಹಿಂಹಳ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಡಗವನ್ನೇರಿ ಸಮುದ್ರಯಾನವಾದಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ವಿಪುಲ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಸ್ತಿನೊದನೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪದ ಅಲಿಗಳ ಹೊಡತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಲ್ಲಿಲ ವಾಗಿ ಆಳವಾದ ಸಮುದ್ರತಳವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾದ ಹಡಗಿನ ಪರಿಷ್ಕಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲಾಲ್ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರವಾಗ್ಗೂರೂಗುರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕನು “ಸಮುದ್ರವಾಸಿಯಾದ ವಿಕಟಾಕ್ಷರಿಗೆ ಸ್ವಾಂಬಲಿಯನ್ನಿಸಿದರೆ, ಸಂತುಷ್ಟಾದ ದೇವಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದು” ಹೇಳಲು ಜೀವದಯಾಕರ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯು ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿ ತದೇಕ ಚಿಕ್ಕ ತೆಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಸಲು ಮಂತ್ರಕ್ಕಿ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕರಣಾಗತಳಾದ ದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇಳಾಗಿ “ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಟಿಯೇ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮಾಕ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅಂತಿಮ ಸಾರ್ಥಕ ಪ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಜಕ್ತ ಹೆಳವು ಸಮಾನವಾಗಬಲ್ಲದೆ? ಎಂಬಂತೆ ಬಲಹಿನ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು

ನಾನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಿನೆನು. ಎಂದು ಪಾರ್ಥಿವಿದಳು. ಆಗ ಪ್ರಸನ್ನ ಹೃದಯನಾದ ಧನವಾಹನು “ ಎಲ್ಲಿ ದುದೇವಿಯೇ! ಜೀವ ಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಯು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಫೋರ ನರಕ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀವದಯಾಪರಳಾಗಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗ ಇನ್ನು ಸಮತಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ “ ಜಗದಂಬಿ ” ಯಾಗು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ಇವನಿಗೆ ಅನಘ್ರಿವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನಿತ್ತ ನಮಾಸ್ತಾರಮಾಡಿ ಅಂತರ್ಗತಳಾಡಳು.

ಬಳಿಕ ಧನವಾಹನು ಸಂಕೋಣದಿಂದ ಸುಖರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯದೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದವನಾಗಿ ಮನಸ್ಯರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವ ಮಾತಾ ಕಕ್ಷಿಯಾಗಳ ಕಾವ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತಾನು ಅಲ್ಲಿವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಸುರಕ್ಷಿತೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದ, ಏನೂ ಅಷ್ಟಯು ಪಡೆವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಾನುರ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಜನರೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಉದ್ಘಾತಿಷಣಜಲೋದರಭಾರಭೂತಃ ।
ತೋಽಜ್ಞಂ ದರ್ಶಾಮುಪಗತಾರ್ಪ್ಯ ತಜೀವಿತಾಭಾಃ ॥
ತ್ವತ್ಪ್ರಾಪದವಂಕರಜೋಮೃತದಿಗ್ಧದೇಹಾ ।
ಸದೋಽಭವಂತಿಮ ಕರಧ್ವಜತ್ಯಲೂರೂಪಾಃ ॥೪೩॥

ರೂಪಿಣಿ - ಓಂ ಶ್ರೀಂ ಅಹರಂ ಇವೋ ಅಶ್ವಿಂ ಮಾಣಸಾಣಂ ॥

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ಕುದೋಪದ್ರವ ಶಾಂತಿಕಾರಿಂ, ರೋಗ ಕಷ್ಟ ಜ್ಞರೋಪಕರಮನಂ ಶಾಂತಿಂ ಕುರು ಕುರು ಸ್ವಾಹಾ ॥

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾರೆಹಾಡಿ, ಬಂಗಾರ ಚೀಳಿ ಅಥವ ತಾಮೃದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿವಷ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟವಿಧಾಚಳನೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ೧೦೮ ಜಪ ಹಾಡಿ ದರೆ ಮಹಾ ಭಯಾನಕವಾದ ಖದರರೋಗ ನಾಶವಾಗುವುದು ದೀರ್ಘ ಸರ್ವರೋಗ ಉಗ್ರ ಉಪಸರ್ಗಕಷ್ಟವಿಧಾರಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ (ಕಾವ್ಯ ೪೫) — ಹೇ ಪ್ರಭಾರೇ! (ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ) ಯಾರು ಭಯಂಕರ ಜಲೋಽದರ ರೋಗದಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಶಕಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿರಯ್ಲಿದ್ದವರೂ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಪಾದದ ರಚನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಕಾಮದೇವನ ಸುಂದರರೂಪಕೊಂಡಿ ಚಿರಕಾಲ ಜೀವಸೂತ್ರಾರೇ! ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಷಣವಿಲ್ಲ. ||೪೫||

೪೫ ನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸೃಂಗಿಸಿದ

ರಾಜಹಂಸನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನ ಕಥೆ ||೨೭||

ಭರತಕ್ಷಂಡದ ಉಜ್ಜಳಿಯನ್ನೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಂಪಿಕವಾದ ಮಹಾ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ರಾಜತೀಳಿರನು ಸುಂದರರೂಪಿನ ಪಾತ್ರಪ್ರತ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾದ ನಿನುಳಾದೇವಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಿನುಹಿಸಿಯಿಂದೂ ದಗ್ಭಾಡಿದವನಾಗಿ ಸುಖಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಲನೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ರಾಜ ದಂಪತಿಗಳ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ ಪುಣಿನೆ ಮೂರ್ತಿವೇತ್ತುಬಂದಂತೆ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣನೂ, ಕೂರನೂ, ದಿನ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿಯಾಗ ಆದ ರಾಜಹಂಸನೆಂಬ ಮುಗನು ಉಧ್ವಿನಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ರಾಜಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಮಾತ್ರ ನಿಯೋಗ ದುಃಖಿಂದ ಕಾಲಕೆಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಸರ್ವತಮಾತ್ಮ

ಯಾದಿಂದಿದ್ದ ಕವುಲಾದೇವಿಯು ನಿನುಳಾದೇವಿಯ ಸಾನವನ್ನು ದೂರಿಸಿ ದವಳಾಗಿ ಬಕ್ಕೆ ಸ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೇರಿಯುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಜರೋಗ್ಯನೂ ಬಲಿತ್ತುನೂ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೂ ಅಗಿರುವ ಜೀವ್ಯಪ್ರತಿಸಿರುವಾಗಿ ತನ್ನ ಖದರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ ಮಾನಸಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿಗುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಜಹಂಸನನ್ನು ಸಿನಾರ್ವಾವಮಾಡಿದರೆ ಲೋಕಾವಾಪಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿಷವ್ಯಾತ್ರನ ಹಾಡಿದರೆ ಇನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಾಂಪುತ್ರಾನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ದಾರಾಲೋಚನೆಯು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯುತ್ತಾ, ಕಾಲಕೆಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿವಸ ರಾಜತೀಳಿರನು ದಿಗ್ರಿಜಯಾರ್ಥ ಪ್ರರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹೇಗೆಲಾಗಿ ತನ್ನ ಕನೆಕ್ಟು ನೆನಸಾಗುವ ಈ ಸಮಯವನ್ನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿದ್ದ ಕವುಲಾದೇವಿ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ವಿಷವನ್ನು ಬೆರಣಿ ರಾಜಹಂಸನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಳು. ನಿಷಿವಿಶ್ರೀ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಪಾಂಡು, ಗುಲ್ಬಾ, ಮೇಹ, ಶ್ವಾಸಕಾಸ ಕ್ಲೀಷ್ಟ್ರ್ವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧ ಮಹಾರೋಗಬಾಧಿಯ ತಾಪದಿಂದ ಜರ್ಜರಿತವಾಗಿ ಕಾಲಕೆಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಉಜ್ಜಳಿಯನೇ ಸವಿಷದ ಸೆರಿರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಗರ್ವಿಷ್ಟನಾದ ರಾಜಿಗಿರಿ ಎಂಬರಾಜನು ಮಾನವತಿ ಎಂಬ ರಾಣಿಯಿಂದ ನಯನ ಮನೋಹರ ರೂಪದ ಕೆಲಾವತಿ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವಶಿ ವಿದ್ವಾ ನಿನಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಿಯ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಸ್ತಿತನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ರಾಜನು ಧರ್ಮತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಂಪಾದ ಮಾಳನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲ್ಲೆ ಕಾವರಿಯೇ ನೀನು ಈಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೋ, ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾದುದೋ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಾಧಿನಾವಾದುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿತ್ಯದೀಕರಿಸು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಂದೆಯು ಕೇಳಿದನು. ತಂದೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗುತ್ತರವಾಗಿ “ ಕರ್ಮವಾದವು ತಡೆಇಲ್ಲದಂಥಾದ್ದು ಜೀವವು

ಅತ್ಯನ್ತ ಸುಖದೂಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮುಧ್ವಾದದ್ವು ಮೂರ್ಧನಾದದ್ದೆಂದುಹೇಳಲ್ಲಿ
ಟ್ರಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವನು ಕರ್ಮ-ಕ್ರಿಯೆಗಳನಿಂದ ನರಕವನೆನ್ನೋ ಪರ್ಯತ್ವವನೆನ್ನೋ ಆಥವ
ಷ್ಠಾಪಕವನೆನ್ನೋ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಕರ್ಮ,
ಸೃಷ್ಟಿ(ಲೋಕ)ಇವುಗಳು ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಉಂಟು
ಮಾಡುವ ಅಥವ ನಾಶವಾಡುವ ಕರ್ಮ-ಪ್ರಿರುಪುದಿಲ್ಲ. ನಮಿಂದ ಯಾವ ಕರ್ಮ
ಮಾಡುತ್ತದ್ದರೂ ಹೊ ಅವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆದರ ಫಲವು ತನಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಪ್ತ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಕ್ಕರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಈಕ್ಕರನ್ನು ಸೈಲ್ವಿತ್ರ
ಮಾಡಿದರೆಬಳಿಯ ಫಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ
ನೆಂಬುದೂ, ಅವನನ್ನು ಮಾರಿತರಿ ಕೆಟ್ಟಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೂ
ಯಥಾರ್ಥವಿರುಪುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲವು ಅವಕ್ಕನಾಗಿ ಪಾಪ್ತವಾ
ಗುತ್ತದೆಂಬ ಸಿಹಿಮವು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತ ತಂಡೆ
ಯಾನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದಳು. ಮಾನಧನನಾದ ರಾಜಗಿರಿಯು ಮಗಳ
ಕರ್ಮವಾದವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುಶಾಹಲದಿಂದ
ರೋಗಗ್ರಸ್ಥನಾದ ರಾಜಹಂಸನೊಡನೆ ಅವಳ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದನು.

ವಿವಾಹಾನಂತರ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ ಕರ್ಮ
ಫಲಕ್ಕೆ ರಾಜನ ವಾಸೆಯಾನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾರದನೆರಳನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿದರು ಕೆಲವು
ಸಮಯಾನಂತರ ಸಮೃಜ್ಞನಾ ಸಂಪನ್ಮೂರಾರ ಜಿನಮುಸಿಗಳ ದರ್ಶನಗ್ರೇದು
ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವರಂಪರೆಯ ರೋಗನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ. ಸುಖರೂಪತೆಯನ್ನು
ಪಡೆಯುವ ಲಾಪಾಯವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.
ಆಗ ಗುರುಗಳು ಸಾರವಾದ ಭಕ್ತಾದುರು ಕಾಷ್ಯಪಮಂತ್ರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ
ಜವನನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆಯು ಮನಶ್ಚಾದಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಸುವ ಪ್ರತವನ್ನಿತ್ತ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಗುರೋಪದೇಶ
ಪೂರಾ ಕಾಷ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ ಜವ ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠದಿಂದ
ರಾಜಹಂಸನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಃಸ್ತ ರೋಗಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಕುರುಪತ್ತವುಕೊಲಗಿ
ಮನ್ಯಾಧ ಸ್ವರೂಪದ ಸುಂದರಕ್ಕವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ದಿಗ್ನಿಜಯಾರ್ಥ ಹೊರಟಿದ್ದ ರಾಜಶೇಖರನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ
ಶತ್ರುರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ವಿಶುಲ ರಾಜ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣ
ವನ್ನು ಸೇರಿ, ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ವಿಚಾರನನ್ನು ತಿಳಿದು ವ್ಯಾಕುಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಲು ರಾಜ್ಯದ ನಾನಾಭಾಗಗಳಿಗೆ
ತನ್ನ ಶಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರಾಜಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನಾರೆವಾಗಿ
ಪ್ರತಿ ಗೌಮ ನಗರ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಿನಮುಸಿಗಳ ಪಾದಸೇವಾ ತತ್ವರ
ರಾಗಿದ್ದ ರಾಜಹಂಸ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಕಾಶಾತ್ಮಾಗಿ ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ರಾಜಶೇಖರನ ವಿಚಾರನನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಬಂದರು.

ಪತ್ತಿ ಸಹಿತ ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜಶೇಖರನು ಬಹು
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆಪಿಕೊಂಡು ಆನಂದಬಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ
ದಿಂದ ಆಗಲಿದ ವಂಗನ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಹಷಣೆತನಾಗಿ ಮಹಾ ನೈಭವ
ದಿಂದ “ರಾಜಹಂಸನಿಗೆ” ರಾಜಾಜ್ಞಭಿಪ್ರೇಮಾಡಿ ಶ್ರದ್ಧಕ್ಕನಾದನು.

ರಾಜಗಿರಿಯು ತನ್ನ ಕುವರಿಯ ಪುಣ್ಯಾದಿಯ ಕರ್ಮದಿಂದಾದ ಶಿಭ
ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ
ಕಿಳಾವತಿಯ ಕರ್ಮವಾದದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟಿ ಸ್ವಾದಾಪುದ್ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಭಾವನೆ
ಯಿಂದ “ಭಕ್ತಾದಿ ಸೈಲ್ವಿತ್ರ” ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೀರುತ್ತಾ
ಧನುಂಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳವನ್ನು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದ್ವನು.

ಕಾವ್ಯ - ಅಸಾದಕೆಂಕಮುರುಕ್ತಂಪಿಲವೇಷ್ಟಿತಾಂಗಾ |
ಗಾಢಂ ಬುಹಣಿಗೆಡಕೋಟಿಸಿಫ್ರಷ್ಟಜಂಫಾ ||
ತ್ಯನಾಂನುಃಂತ್ರಂನುಃಿತಂ ಮಾನುಜಾಃ ಸ್ತುರಂತಃ |
ಸದ್ಯಃ ಸ್ತುರಂ ವಿಗರಬಂಧಭಯಾ ಭವಂತಿ ||೭೬||

ಹುದ್ದಿ - ಹೀಂ ಶ್ರೀಂ ಅರ್ಚಂ ಜವೋ ಸಿದ್ಧಾಯಾದಣಾಂ ||

ಘಂತ್ರ - ಹೀಂ ನವೋ ಕಾಂ ಶ್ರೀಂ ಶ್ರೀಂ ತಂತ್ರಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ತಂತ್ರಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಕ್ಷ್ಯಾಂ ಸ್ತುತಾ ||

ವಿಧಿ — ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜವಮಾಡಿ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಆಧವ ತಾವ್ಯದ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಆಷ್ಟ ವಿಧಾಚ್ಯಾನೆಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಕಾಲ ಮಾಜಿಮಾಡಿ ತಗ ನಾರ ಗಂಭ ಜವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನಸ್ವರೂ ನಾಡಿದರೆ ಬಂದಿಖಾನೆಯು ಬಿಡು ಗಡೆಯಾಗಿ ರಾಜನಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಂದ ಸೆನಾನೀತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾಧ್ಯ (ಕಾವ್ಯ ೪೯) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಲೆಯನರಿಗೆ ಲೋಹ ಸಂಕೊಲೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ದರೂ ನಿವೃತ್ತಾವಶ್ವರಣೆಯಿಂದ ಆಸಂಕೊಲೆಯು ಕೂಡಲೇ ತಂಡಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ||೪೯||

ಉನೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುರಿಸಿದ
ರಣಪಾಲ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಥೆ ||೪೯||

ಭರತದೇಶದ ಅಜ್ಞೀರ್ಣನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಸರಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಬಹುಪರಾಕ್ರಮಾಲಿಯಾದ ರಣಪಾಲನೆಂಬ ವಾಗಿನೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ರಣಪಾಲನು ತಾಕೀಕ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಜಿನಮಂತ್ರಿಗೆ ಗುಣಚಂದ್ರರ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಾಮೃತ ಪಾನವನಾಡಿ ಭಕ್ತಾಮರ ಸೈಲ್ವತ್ರ ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಿಕಾವಾಸ್ತವದಿಂದ ಸಫಲರಾದ ಭಗವದ್ವಕ್ತರ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ತಾನೂ ಸಹ ಸೈಲ್ವತ್ರ ಮಂತ್ರ ಪರಣಮಾಡುವ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂದ ಆತ ಚಾರ ರಹಿತ ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠೆಯ ಆಚಾರಕ್ಷೇತ್ರನಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಡೆಯ ಆಜ್ಞಾನು ಸಾರ ಪಲಾಕಬೀಳಿನೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನೂಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾತ್ರಾಂತರ ಬುದ್ಧಿಯ ನೇರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನು ಅಜ್ಞೀರದ ರಾಜ್ಯರ ಶ್ರೀಯೋಭಿನ್ಯದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸದವನಾಗಿ, ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು ತಂದೆ ಮುಕ್ತಾಳಿಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ಯಾದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ ಸರೆಯಾಳುಗಳನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ರಣಪಾಲನನ್ನು ಆವಾದ ಮಸ್ತಕ ಸಂಕೊಲೆಗ ಲಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಸರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪನು.

ದೈವಭಕ್ತನಾದ ರಣಪಾಲನು ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ವೃಥಾವೈರತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸದೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಜ್ಞಿತ ಕರ್ಮನಿಜ್ಞರೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಸದ್ಯ ರೋಪದೇಶಸರ ಪ್ರತದ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಾಮರ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸೈಲ್ವತ್ರ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಾದನು. ಕ್ಷೇತ್ರಾದಲ್ಲಿಯೇ ಮಂತ್ರಾಧಿದೀವತೆಯಾದ ಚಕ್ರೀಶ್ವರಿಯಾ ಪ್ರಸನ್ನವದನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನ ಸಮ್ಮುದ್ರಿಯೇ ರಣಪಾಲನ ಸಂಕೊಲೆಗಳ ಬಂಧನವು ತನ್ನಸ್ವರ್ಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತಂಡಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕೆ ಕೆಂಡ ಶುಲ್ಕಾನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಾಚಕಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಯ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಣಿಕೊಂಡಿ ತನ್ನಿಂದ ಅಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಣಪಾಲನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು (ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿವರ್ತಿಯಾಗಿ) ಸತ್ಯರಿಸಿ ವಿಳೈಷ್ಟಿಟ್ಟನು.

ತಳರು ತೀವ್ರರಣ ಧ್ವಜಪತ್ರಾಕೆಗಳಿಂದಲಕ್ಷೆ ತಪಾದ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದವನಾದ ರಣಪಾಲನು ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರಜಾಪಣ್ಣಲನಾಗಿ ದಯಾಧರನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲಕ್ರೇದನು.

ಕಾವ್ಯ - ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯದಲ್ಲಿ ನೃಗರಾಜದವಾನಲಾಗಿ |
ಸಂಗ್ರಹವಾರಿಧಿಮಹಿಳೋದರಬಂಧನೇತ್ತೆ ವರ್ಣ ||
ತಾಜ್ಞಾತ್ಮಕಾರ್ಯವಯವಾತಿ ಭರಯಂ ಭಯೇನ |
ಯಸ್ತುವರ್ಕಂ ಸ್ತುವಿನಿಮಂ ಮತಿವಾನಧಿತೇ || ೪೪ ||

ಹುದ್ದಿ - ಓಂ ಕ್ರಿಂ ಅಹಂ ಇಮೋ ವದ್ವುವಾಣಾಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ನಮೋ ಕ್ರಾಂ ಕ್ರಿಂ ಹ್ಯಾಂ ಹ್ಯಾಂ ಯಾಕ್ ಶ್ರಿಂ ಕ್ರಿಂ ಹ್ಯಾಂ ಸ್ವಾಹಾ || ಓಂ ನಮೋ ಬಬ್ಬಾರ ಧಾರಣಾ ಅರಾರೇಹ ಸಹಸ್ರ ಶಿಳಾಂಗ ಪ್ರತಧಾರಿತೇಭ್ಯೋ ನಮೋ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಈ ಮಂತ್ರ ಕಾವ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಗಂಳ ಸಾರಿ ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಪರಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಮದಸಿದ ಆನೆ, ಸಿಂಹ, ಕಾಡಿ ಚ್ಚ ಯಾದ್ದು, ಸಮಾಂತ್ರ, ಉದರರೋಗ ಬಂಧನ ಇವೇನೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಭಯಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾಧಿ (ಕಾವ್ಯ ೪೫) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ಯಾವ ಬುದ್ಧಿ ವಂತ ಭಕ್ತಿನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾನವನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ! ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಾಡೋ ನ್ನತ್ವವಾದ ಅನೇಯು ಓಡಿಬಂದರೂ ಸಿಂಹವು ಅಕ್ರಮಿಸಿದರೂ ದಾವಾಗ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗುವ ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ಯಾದ್ದು ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ಸರ್ವರೇಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದರೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಭಯವಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತದೆ

ಕಾವ್ಯ - ಸ್ತೋತ್ರಸ್ರಜಂ ತವ ಜಿನೇಂದ್ರ ಗುಣೈಸಿ ಬದ್ಧಾಂ |
ಭಕ್ತಾಮರಾವಿವಿಧವರ್ಣವಿಳಿತ್ತಪುಸ್ವಾಂ ||
ಧತ್ತೇಜನೋ ಯೋ ಇವ ಕಂಠಗತಾಮಂಜ್ಞಾಂ |
ತಂ ಮಾನಮಂಗಮನತಾಸ ಮುಸೈತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಃ || ೪೫ ||

ಹುದ್ದಿ - ಓಂ ಕ್ರಿಂ ಅಹಂ ಇಮೋ ಸ್ವಾಹಾಣಾಂ ||
ಮಹತಿ ಮಹಾವಿರ ವದ್ವುವಾಣ ಬುದ್ಧಿ ಯಂತ್ರಾಣಂ ||

ಮಂತ್ರ - ಓಂ ಕ್ರಾಂ ಕ್ರಿಂ ಹ್ಯಾಂ ಕ್ರಾಂ ಹ್ಯಾಂ | ಅ ಸಿ ಅ ಉ ಸಾ ಹ್ಯಾಂ ಸ್ವಾಹಾ || ಓಂ ನಮೋ ಬಬ್ಬಾರ ಧಾರಣಾ ಅರಾರೇಹ ಸಹಸ್ರ ಶಿಳಾಂಗ ಪ್ರತಧಾರಿತೇಭ್ಯೋ ನಮೋ ನಮಃ ಸ್ವಾಹಾ ||

ವಿಧಿ - ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರ ತಗಡಿನಲ್ಲಾದ ಈ ಯಂತ್ರ ಉಲ ದಿನದ ವರೆಗೆ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಜಿಸಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಳ ಸಾರಿ ಕಾವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಜವಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವ ಮನೋ ವಾಂಭಿತ ಕಾಯ್ದಿಸಿದ್ದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರನ್ನು ವರ್ತಿಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಂಥವರ ಹೆಸರನ್ನು ಚಿಂತನೆಮಾಡಿದರೆ ಮನೋವಾಂಭಿತ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾಧಿ (ಕಾವ್ಯ ೪೬) — ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣವೆಂಬ ನೂರಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಅನೇಕ ವರ್ಣನ ಪ್ರಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಾನು (ಮಾನತ್ತಂಗಾಳಾಯರು) ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ ಆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಯಾರು ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಧಾರಣೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ! ಅವರು ಉನ್ನತ ಕೇತಿಕಾಲಿಗಳಾಗಿ ಅವಿನಶ್ವರ ವಾದ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ || ೪೬ ||

೪೨—ಲೂ ಕಾವ್ಯ ಭಕ್ತಾನುರ ವೃತ್ತಿಸಾರ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ರಾಯಮಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯ ಶಾಖೆ ||೫೬||

ಭರತವಿಂಡದ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರೀವಾಪುರವೆಂಬ ಪ್ರಪಾತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಧ್ವಜತಾಕೆ ಗೋಪ್ಯರಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾಗಿ ಸದ್ಗಮ ನಿರತ ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ಶಾಖನ್ನು ತಾಸತ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾದದ್ವಾಗಿ ಶೋಭಿ ಸುವ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಪ್ರಭತೀರ್ಥಂಕರರ ಜಿನಾಲಯವು ಸಕಲಚಂದ್ರಿಂಬ ಜೈನ ಮುನಿಗಳ ನಿವಾಸಕಾಳ್ಳಿನದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಚೋಧ ಪ್ರವಚನ ಮಂಟಿಪ ದಿಂದಲಕ್ಷತವಾಗಿ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳ ಕಣ್ಣಣಿಯಾಗ ಕಂಗೋಳಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಸಂಹದ್ರ್ಯಕ್ತವಾದ ಭೂಪತ ನಂತರೆ ಅಲಂಕಾರ ಸ್ವಾಯಂನಾದ ಮಾಹಿ ಯೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಗುಣಾಲಂಕೃತಳಾದ ಜಂಪಾವತ ಯೆಂಬ ಧರ್ಮವಸ್ತಿಯಿದ್ದಳು. ವೃತತೀರ್ಥಾವಾಸನಿರತ ಸದ್ಗಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ಸದ್ಗೃಹಕ್ಕು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜಿನವಾದ ಕಮಲಭೂಂಗದೊಂದಿರುವ ರಾಯಮಲ್ಲಿನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಜನಿಸಿ ತನ್ನ ಸದ್ಗಮ ಸಿರತ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಶ್ರದ್ಧಾಚೇರಣೆಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧವಾನ ನಾಗಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದ ತನ್ನ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳ ಆಜಾನುಸಾರ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿರ ಶಕ (ಒಟ್ಟು)ನೇ ವರ್ಣ ಆಘಾಥಮಾಸದ ಕುಕ್ಕಪಕ್ಷದ ಹಂತವೂ ಬುಧವಾರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಕೋಟಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲಿಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಪ್ರಭತೀರ್ಥಂಕರರ ಚೈತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕಮವಣಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಲಿಟ್ಟ ವಚನಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿರೂಪದಿಂದ ಬರೆದು “ಭಕ್ತಾನುರ ಸ್ತೋತ್ರ” ಮಹಿಮಾ ವಣಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತಿಗೂ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರು ರೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ವಿನಯ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿ ನಿಮಿಳವಾದ ಮನುಷ್ಯರುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಕಾವ್ಯ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ರುಭವಾದ ಫಲಪೂರ್ವ ವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಧೃತಿಕರಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಾಠಮಾ

ದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ, ಕಳಕ್ಕು ಪುತ್ರ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಸಂಗ ಮೊದಲಾದ ಸಹ್ಯಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕನನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಜ್ಯಾಪ್ತ ಪದವಿಯನನ್ನು, ಅಷ್ಟೋ ಗುಣೋಪೇತ ಸಿದ್ಧಾತ್ಕ್ಷೇ ಪದವಿಯನನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದುವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ತೋತ್ರವಾಹಿನೆಯನ್ನು ಆ ಚಾದ್ರಾಕ್ರಿ ಜಗದಾತ್ಮಂತ ಪ್ರಕಾಶಪಾವಾಗಿ ಬೀಳಿಗುವಂತೆ ವಾಡಿ “ಭಕ್ತಾನುರ ವೃತ್ತಿಸಾರೆ”ವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀ ಭಕ್ತಾನುರ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹ ಸಮಾಧ್ಯಂ

ಇತಿ ಮಂಗಲ ಮಹಾತಾ ||
ವರ್ಧಂತಾಂ ಜನ ಶಾಶನಂ ||

ಮಂಗಳಾರತಿ

ರಾಗ ಭೀಮಪಲಾಸ ತ್ರಿತಾಲ.

ಅರತಿ ಬೀಳಿಗುವೆ ತ್ರಿಗುರು ಚರಣಕೆ |

ಜನನ ಮರಳ ಭಯ ದೂರಕರಣಿಗೆ || ಪತ್ರಾ ||

ಪಂಚ ಮಹಾನ್ಯತಧಾರಕ ಮುನಿಪಗೆ |

ಪಂಚಸಮುತ್ತಿಯುತ ಭವ್ಯಸಹಾಯಗೆ ||೧||

ಸಂಜಿತ ಕರ್ಮಂ ಕೆಡಿಸುವ ವಿರಗೆ |

ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ||೨||

ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವ ಕಾಲುವ ವೀರ |

ಬಂದ್ಧನಾಗಿರುವನು ಜಿಡಿಸುವ ಧೀರ ||೩||

ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದಿಂ ಸ್ವರಿಸುವೆ ಕರುಣಿಸು |

ಬಂದ್ಧನಾಗಿರು ಎನ್ನ ಮಂಸಮಂದಿರದೊಳು ||೪||

ಭನ ಭಂಧನದಿ ಬಳಲುವೆ ಸ್ತಾಪಿ |

ತವಚರಣಂಗಳು ತರಣವನಾಮಿ ||೫||

ತವಕದಿ ಜೀವಯ ಹರಿಸಲು ಕರುಣೆಸು |

ತವಸದ ಜೀವಯ ಗೈಯುವೆ ಸ್ತಾಪಿ ||೬||

ನ್ನ. ಪಿ. ರಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು

ಶ್ರೀ ವೀಷಭನಾಧ ಸ್ತುತಿ

ರಾಗ ಭೃತಿ ತ್ರಿತಾಲ

ಪುರವರಮೇಕನೇ ನೂಲೋಕದೊಡೆಯ
ಪುರವರಮೇಕ ದುರಿತ ವಿನಾಶ |
ಸುರಪತಿಗೀತ ಕರುಣಾಧಿತ

॥ ५ ॥

॥ ಅವಾ ||

ನಾಭಿಯ ಶಾಸು | ಆದಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ |
ಜೋಧಯು ತಾತಿಲ | ಮಂಡಾರವಿನುತ

॥ ६ ॥

ಜಗದಾದಿಗುರುವೆ | ನಿಗಮಕ್ಕೊಣಿದನೆ |
ಅಗೋತ ಗುಣಗಳ ಸಹಜಾನಂದ

॥ ७ ॥

ಮುರುದೇವಿ ಕಂಡ ಭರತಗಾನಂದ |
ಸುರಪತಿ ನ್ಯಂದ ಪರವಾನಂದ

॥ ८ ॥

ಮುಸಂವಿನ ಮಂಗನೆ | ಮುಖಿಗಳೊಡೆಯುವೆ ||
ಘನಸುತ್ತಿವಂತನೆ | ಸನುಮತಿ ದೋರು

॥ ९ ॥

ಅನಿಮಣಿ ಕೃಷ್ಣಯ ಕಸುಬನ ಪರಿಯು |
ಬಿಸಿದೆ ಜನಕೆಗಿ ವಿಷಮುಕಾಲದ್ವೇಷು

॥ १० ॥

ಉತ್ತರಸಂಗೇತ ಸೂಕ್ತದಿ ತೆಗೆದು |
ಭಕ್ತಿಸಿರೆನ್ನುತ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿತ್ತೆ

॥ ११ ॥

ಶ್ರೀ ಗಂಥಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ನುಹಿಳೆಯುರ ಶುಭನಾಮಾವಳಿಯು

ಶ್ರೀಮತಿ	ರಾಜಮಾತ್ರಾ ನೇ. ಶಾಜ	೧೧೧—೦೦
„	ಜಯಮಾತ್ರಾ ರಾ. ಬಾಗಿ	೧೧೧—೦೦
„	ಹೊಂಬನ್ನಾ ಸಾ. ಬಿಳಿಗಿ	೧೧೧—೦೦
„	ಶಾರದಾಬಾಯಿ ನಾ. ರೋಹಿದೆ	೧೧—೦೦
„	ಪದ್ಮಾವತಿ ಭ. ಗುಗ್ಗಿ	೧೧—೦೦
„	ಇಂದ್ರಾಬಾಯಿ ಸ. ಪಡೆಷೂರೆ	೧೧—೦೦
„	ಪದ್ಮನ್ನಾ ಧ. ಟಿಕ್ಕಣ ವರೆ	೧೧—೦೦
„	ಕುಸುಮಾವತಿ ಸಾ. ಇಂಡಿ	೧೧—೦೦
„	ಸುಮಿತ್ರವ್ಯಾ ಕು. ಹೊತನೇಟಿ	೧೧—೦೦
„	ಪದ್ಮನ್ನಾ ನಾ. ಗೊಂಗಡಿ	೧೧—೦೦
„	ತುಂಗವ್ಯಾ ಕು. ಅವರಾದಿ	೧೧—೦೦
„	ಸುಂದರವ್ಯಾ ಮ. ರಂದೇವಿ	೧೧—೦೦
„	ಚಂಪವ್ಯಾ ವ. ದಿನಕರೆ	೧೧—೦೦
„	ಇಂದುಮತಿ ಶಾಂ. ಪತ್ತಾವಳಿ	೧೧—೦೦
„	ಸುಸೀಲಾಬಾಯಿ ಶ್ರೀ ಟಿಕ್ಕಣಕಿ	೧೧—೦೦
„	ಪ್ರಭಾವತಿ ರ. ಮೋತಿ	೧೧—೦೦
„	ಪದ್ಮಾವತಿ ಶ್ರೀ ಗುಂಜಾಳ	೧೧—೦೦
„	ಕಮಲವ್ಯಾ ಚಂ. ಹಾಲಣ್ಣಿವರೆ	೧೧—೦೦
„	ಶ್ರೀಮತವ್ಯಾ ಬು. ಗುಗ್ಗಿ	೧೧—೦೦
„	ಕಾಕಮಾತ್ರಾ ಜಿ ನವಲೂರ	೧೧—೦೦
„	ರತ್ನಮಾತ್ರಾ ಯ. ದಿನಕರೆ	೧೧—೦೦
„	ಲಕ್ಷ್ಮಿಬಾಯಿ ಕಾ. ಮಾಲಿ	೧೧—೦೦
„	ವಿಜಯಮಾಲಾ ವಾ. ಶ್ರವಳಿ	೧೧—೦೦

ಶ್ರೀನಂತಿ ಕಾಳವಾಸ್ತ ದೇ. ಪಾಟೀಲ ೫೫—೦೦
 „ ಪದ್ಮಾವತಿ ಗು. ಕಾಟಗಲ್ಲಿ ೮೫—೦೦
 „ ಗುಣವಾಸ್ತ ಅ. ಗೋಂಗಡಿ ೮೫—೦೦
 „ ಸುಹಿಲಾಬಾಯು ದೇ. ಹೆರೇಗೌಡರ ೮೫—೦೦
 „ ಚಂದ್ರವಾಸ್ತ ನೀ. ಗೋಂಗಡಿ ೮೫—೦೦
 „ ರತ್ನಾಬಾಯು ಅ. ನೇಲಪಿಗಿ ೧೧—೦೦
 „ ಕುಂಪಾವತಿ ರಾ. ಉಪಾಂತಗಿ ೧೧—೦೦
 „ ಶ್ರೀನಂತಿವಾಸ್ತ ಶಾಂ. ಲೇಂಗಡೆ ೧೧—೦೦
 „ ಸುಂದರವಾಸ್ತ ನಾ. ನಾಲಗತ್ತಿ ೧೦—೦೦
 „ ಚಂದ್ರವಾಸ್ತ ಬಾ ಟಿಕ್ಕಾ ಖಕಿ ೧೦—೦೦
 „ ಸಾವಿತ್ತಿಬಾಯು ನು. ಕಸ್ತಾರಿ ೧೦—೦೦
 „ ತಂದ್ರವಾಸ್ತ ಬಾ. ಪ್ರಥಮಶಿಟ್ಟಿ ೧೦—೦೦
 „ ಕುಂಪಾಂಡವಾಸ್ತ ಶಾಂ. ಬರಿಗಾಲಿ ೧೦—೦೦
 „ ಸೋವೆವಾಸ್ತ ಭಾ. ಬೀಳಿಗಿ ೧೦—೦೦
 „ ಕಮಲವಾಸ್ತ ಶಿ. ಇಜಾರಿ ೧೦—೦೦
 „ ಗಂಗವಾಸ್ತ ವ. ಕಲಣಿಗಿ ೧೦—೦೦
 „ ಕಸ್ತಾರವಾಸ್ತ ಅ. ದಿನಕರ ೧೦—೦೦
 „ ಸುಲೋಚನಾ ಶಾಂ. ನುಂಟಿಗಡೆ ೧೦—೦೦
 „ ಚಂದವಾಸ್ತ ಶಿ. ನಾಲಗತ್ತಿ ೧೦—೦೦
 „ ಪದ್ಮಾವತಿ ಚಾ. ಗೋಟಿಡಿಕಿ ೫—೦೦
 „ ವಿಜಯವಾಲಾ ನು. ಮುಜೆ ೫—೦೦
 „ ಸುಲೋಚನಾ ಅ. ಇಜಾರಿ ೫—೦೦
 „ ಸುಮಿತ್ರಾಬಾಯು ಭ. ಲೇಂಗಡೆ ೫—೦೦
 „ ಮರುದೇವವಾಸ್ತ ವ. ಇಜಾರಿ ೫—೦೦
 „ ಸಾವಿತ್ರೇವಾಸ್ತ ದೇ. ದೇಶವಾಸ್ತ ೫—೦೦
 „ ಕಾಳಮಾಸ್ತ ಭಾ. ಕಂಚಿಕೇರಿ ೫—೦೦

ಶ್ರೀನಂತಿ ಶಿವದೇವವಾಸ್ತ ನಾ. ಪ್ರಥಮಶಿಟ್ಟಿ ೫—೦೦
 „ ಮರಿಯವಾಸ್ತ ಪ್ರ. ಯಾಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಮರಿಯವಾಸ್ತ ಶ್ರೀ. ಪಂಡಿತ ೫—೦೦
 „ ಚಂಗಳಿವಾಸ್ತ ಚಂ. ವಂಡಿತ ೫—೦೦
 „ ಶ್ರೀತಮಾಸ್ತ ಭ. ಪಂಡಿತ ೫—೦೦
 „ ತವನವಾಸ್ತ ಮಾ. ಬೀಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಸಿರಾವಾಸ್ತ ಶ್ರೀ ಘಡಿ ೫—೦೦
 „ ಸುಲೋಚನಾ ಭ. ಬೀಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ರುಕ್ಣವಾಸ್ತ ತ. ಬೀಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಆಕ್ಷಾತಾರ್ಯಿ ವ. ಇಜಾರಿ ೫—೦೦
 „ ಶ್ರೀಕಾಂತವಾಸ್ತ ಕ. ಹದಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ವಾಸವಾ. ಭ. ಬೀಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭ. ಜವಳ ೫—೦೦
 „ ಇಂದ್ರವಾಸ್ತ ಜವಳ ೫—೦೦
 „ ಪುತ್ರವಾಸ್ತ ಪ. ಕೃಷ್ಣಾ ೫—೦೦
 „ ರತ್ನವಾಸ್ತ ಬು. ಪ್ರಥಮಶಿಟ್ಟಿ ೫—೦೦
 „ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸಾ. ವಂದಕುದರೆ ೫—೦೦
 „ ಕಾಳವಾಸ್ತ ಬು. ಯಾಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಚಿನ್ನವಾಸ್ತ ಶಿ. ರಾಜಮಾನೆ ೫—೦೦
 „ ಜಯವಾಸ್ತ ನಿ. ರ್ವಣಬೆಳಗುಳಿ ೫—೦೦
 „ ಎನಾ. ಡಿ. ಸುವರ್ಣವಾಸ್ತ ಮೈಸೂರು ೫—೦೦
 „ ಡಿ. ಕಿ. ಸರೋಜಿನಿ ನಾಗರಾಜ ೫—೦೦
 „ ನಿಮಂತಾ ಸಗಡೆ ೫—೦೦
 „ ಶಾಂತವಾಸ್ತ ನಾ. ಹದಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಪದ್ಮಾವತಿ ಚಿ. ಬೀಳಿಗಿ ೫—೦೦
 „ ಸುಭದ್ರಾ ಧ. ಇಲಕ್ಕಲ್ಲ ೫—೦೦

ಶ್ರೀಮತಿ	ಹಾಲವಾನ್ನಿ ಬಾ. ರೋಚನೆ	ಇ—೦೦
"	ಸರಸವಾನ್ನಿ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿ	ಇ—೦೦
"	ಸ್ವಯಂಪ್ರಭವಾನ್ನಿ ಚೌ. ಇಜಾರಿ	ಇ—೦೦
"	ರತ್ನವಾನ್ನಿ ಭೂ. ಪ್ರಥಮಕೆಟ್ಟಿ	ಇ—೦೦
"	ವಿನುಲಾತಾಯಿ ಹ. ಇಜಾರಿ	ಇ—೦೦
"	ಕಮಲವಾನ್ನಿ ಪಾ. ರಾಜಮಾನೆ	ಇ—೦೦
"	ಬುವ್ವಾದತಿ ಗು. ಹೊಗಾರೆ	ಇ—೦೦
"	ಹೇಮಲತಾ ಪ್ರ. ವಂಡಕುದುರೆ	ಇ—೦೦
"	ಸ್ವಭಾವತಿ ತ. ಬೀಳಿಗಿ	ಇ—೦೦
"	ಕುಸುಮಾವತಿ ದೇ. ವಂಡಕುದುರೆ	ಇ—೦೦
"	ಸಾವಿತ್ರಿಬಾಯಿ ಹ. ಇಜಾರಿ	ಇ—೦೦
"	ಪದ್ಮಾವತಿ ಆ. ಹೆಚಾರೆ	ಇ—೦೦
"	ಸುಮಂಗಲಾ ಭೂ. ಇಜಾರೆ	ಇ—೦೦
"	ಜ. ಕೆ. ಡಿ. ತಂಗೆಮಾನ್ಯ ಮೈಸೂರೆ	ಇ—೦೦
"	ಚಂಪವಾನ್ನಿ ಭ. ಹೆಚಾರೆ	ಇ—೦೦
"	ಜಯವಾನ್ನಿ ಶಾಂ. ವಂಡಕುದುರೆ	ಇ—೦೦
"	ಪದ್ಮವಾನ್ನಿ ಹೊತನೆಟ್ಟಿ	ಇ—೦೦
"	ಕಮಲವಾನ್ನಿ ಚಂ. ನೇಲವಿಗಿ	ಇ—೦೦
"	ವಾಗ್ನಾವಳಿ ಬಾ. ಬೀಳಿಗಿ	ಇ—೦೦
"	ಜಯನಾವತಿ ಆ. ಇಂಡಿ	ಇ—೦೦
"	ರಾಜವಾನ್ನಿ ಪಾ. ಹೇತಿ	ಇ—೦೦
"	ಪದ್ಮವಾನ್ನಿ ನೇ. ಕಂಚಿಕೇರಿ	ಇ—೦೦
ಕುಸುಮಾರಿ	ಸುತ್ತಿಲಾ ಎರೆತೆಮಿ	ಇ—೦೦
"	ಸುಮಂಗಲಾ ಬೀಳಿಗಿ	ಇ—೦೦
ಶ್ರೀಮತಿ	ಕಮಲವಾನ್ನಿ ದೇ. ಪಂಡಿತ	ಇ—೦೦
"	ಅಕ್ಷಯಾತಾಯಿ ಶಾಂ. ಮಿತಾರೆ	ಇ—೦೦

ಶ್ರೀಮತಿ	ಕಾಳವಾನ್ನಿ ನೇ. ಬೀಳಿಗಿ	ಇ—೦೦
"	ಚಿನ್ನವಾನ್ನಿ ಬಾ. ಹುಳಬತ್ತಿ	ಇ—೦೦
"	ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾನ್ನಿ ಇಜಾರಿ	ಇ—೦೦
"	ಗಂಗಮಾನ್ಯ ಶಾಂ. ಇಂಗಳಿ	ಇ—೦೦
"	ಶಾವಂತಿವಾನ್ನಿ ಬ. ಹೈಕುಳಿಗಿ	ಇ—೦೦
"	ಸರಸವಾನ್ನಿ ಇಲಕ್ಕಿಲ್ಲ.	ಇ—೦೦